PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik - etap II

Opracowanie:
mgr inż. Magdalena Głowacka

Kórnik, 13 października 2026 r.

SPIS TREŚCI

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. Podstawy formalno-prawne opracowania…… 3
2. Cel i przedmiot prognozy…… 5
3. Materiały i dokumenty uwzględnione przy sporządzaniu prognozy…….. 7
4. Położenie obszaru w strukturze funkcjonalno-przestrzennej i ekologicznej…… 8

II. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5. Rozpoznanie i charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska…….. 13
5.1. Aktualny stan użytkowania i zagospodarowania terenu……... 13
5.2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska – warunki fizjograficzne…….. 14
5.3. Analiza istniejących problemów ochrony środowiska, istotnych z punktu widzenia projektu planu …… 22
5.4. Uwarunkowania wynikające ze stanu i funkcjonowania środowiska…….. 24
5.5. Ocena odporności na degradację i zdolności regeneracyjne środowiska…… 26
5.6. Ocena tendencji do zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu…… 31
6. Ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie planu…… 32
6.1 Ocena zgodności projektowanego użytkowania z uwarunkowaniami przyrodniczymi…… 34
6.2 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu planu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania planu……..... 36
7. Analiza rozwiązań alternatywnych projektu planu…… 42
8. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie, kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko…… 43
9. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania……... 47
10. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko projektowanego planu 48
11. Określenie skutków dla środowiska, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia…… 48
11.1 Określenie skutków dla środowiska, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia i użytkowania…… 49
11.2 Określenie skutków dla istniejących form ochrony przyrody…….. 49
11.3 Określenie skutków realizacji ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska…… 53
III. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE…….. 59
IV.OŚWIADCZENIE AUTORKI PROGNOZY O SPEŁNIANIU WYMAGAŃ DLA SPRZĄDZAJĄCYCH PROGNOZY…… 63

1. PODSTAWY FORMALNO - PRAWNE OPRACOWANIA I POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest formalnie związany z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik, które stanowi dokument wewnętrzny gminy. Według ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zapisy studium i zapisy planu miejscowego nie mogą być ze sobą sprzeczne. O ile studium nie jest aktem prawa miejscowego to plan miejscowy, po zatwierdzeniu przez Radę Gminy i po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa jest dokumentem powszechnie obowiązującym. W toku jego powstawania niezbędnymi elementami, oprócz analizy urbanistycznej, jest sporządzenie opracowania ekofizjograficznego w celu określenia uwarunkowań rozwojowych, głównie dotyczących środowiska przyrodniczego i kulturowego. Po opracowaniu projektu planu tworzona jest prognoza oddziaływania na środowisko oraz prognoza skutków finansowych uchwalenia planu. Oba wyżej wymienione dokumenty mogą wpływać na zapisy planu i proponować różnorakie zapisy np. zapisy minimalizujące negatywny wpływ wprowadzanych inwestycji na środowisko, bądź też minimalizujące koszty uchwalenia planu.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem wymaganym w procesie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Jej miejsce w procedurze planistycznej określa między innymi: ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także dział IV, rozdział 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2026 poz. 670 ze zm.).

Zapisy powyższej ustawy stanowią odzwierciedlenie wdrożenia do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym w dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

1. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/192/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U.UE.L.2012.26.1),
2. dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992),
3. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),

4. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),
5. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003),
6. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008).

Zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008 roku (t. j. Dz. U. z 2026 poz. 670 ze zm.) przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt planu zagospodarowania przestrzennego wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008 roku tekst jednolity Dz. U. z 2026 poz. 670 ze zm.) organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym, odstąpić od przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (w ramach której powstaje prognoza oddziaływania na środowisko), jeżeli uzna, że realizacja postanowień danego dokumentu albo jego zmiany nie spowoduje znacznego oddziaływania na środowisko, w tym na obszary Natura 2000.

W analizowanym przypadku wymagane jest przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, stopień szczegółowości prognozy został określony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu. Zgodnie z uzgodnionym zakresem i stopniem szczegółowości prognoza dotycząca ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik zawiera elementy ujęte w art. 51 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W toku prac planistycznych prognoza podlega opiniowaniu i uzgadnianiu, wraz z projektem planu przez właściwe, wymagane prawem organy. Podlega również

udostępnieniu opinii społecznej na etapie wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu wraz z tym projektem.

2. CEL I PRZEDMIOT OPRACOWANIA PROGNOZY

Cel prognozy oddziaływania na środowisko wynika z wymagań zawartych w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach na środowisko. Prognoza przede wszystkim ma na celu identyfikację skutków wpływu ustaleń planu na środowisko, ocenę proponowanych rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych i ich zgodności z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą i zawartym w niej artykułem 51 ust. 2 prognoza oddziaływania na środowisko:

1. zawiera:
- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązanie z innymi dokumentami,
- informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

2. określa, analizuje i ocenia:
- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy,

3. przedstawia:
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko muszą być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektu planu miejscowego oraz etapu jego przyjęcia.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik. Obszar opracowania obejmuje powierzchnię około 335 ha.

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu planu oraz przepisami prawa ochrony środowiska. Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno – opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano również metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

Na skutek podziału planu na etapy, projekt planu był procedowany w częściach, dlatego też opis uwarunkowań dotyczy obszaru obejmującego zarówno etap 1 jak i etap 2.

3. MATERIAŁY I DOKUMENTY UWZGLĘDNIONE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Podczas prac nad niniejszą prognozą zapoznano się z szeregiem dokumentów, opracowanych na szczeblu wspólnotowym, krajowym oraz regionalnym. W trakcie prac nad prognozą odniesiono się w szczególności do następujących dokumentów: Strategii Lizbońskiej, Ósmego Programu Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska, Zrównoważonej Europy dla lepszego świata, tzw. Strategii z Goeteborga, Konstytucji Rzeczypospolitej Polski, Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r., Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.),
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.),
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 82),
- ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r., poz. 889),
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne (tekst jednolity, Dz. U. z 2025 poz. 960 ze zm.),
- ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm.),
- ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2026 poz. 670 ze zm.),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112),
- rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448)
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania,

zatwierdzony uchwałą Nr V/70/19 z dnia 25 marca 2019 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2019 r., poz. 4021),

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania, zatwierdzony uchwałą Nr V/70/19 z dnia 25 marca 2019 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2019 r., poz. 4021),
- uchwała Nr XXIII/294/2020 Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 26 sierpnia 2020 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania dla wsi Radzewo, gmina Kórnik,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik;
- projekt zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik;
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe gminy Kórnik, Jagabudex, 2015,
- Szczegółowa mapa geologiczna Polski, ark. 508 Kórnik, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 1993 r. wraz z objaśnieniami,
- Mapa hydrograficzna Kórnik N-33-143-A, GEOMAT, Poznań 2001 r.
- Komentarz do mapy hydrograficznej Kórnik N-33-143-A w skali 1: 50 000, Adam Choiński, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań 2001 r.,
- Mapa sozologiczna Kórnik N-33-143-A, GEOMAT, Rzeszów 2004,
- Komentarz do mapy sozologicznej arkusz Kórnik N-33-143-A w skali 1: 50 000, Leon Kozacki, Andrzej Macias, Iwona Matuszyńska, Wojciech Rosik GEOMAT, Uniwersytet
- Przyrodnicze aspekty bezpiecznego budownictwa, Jan Jeż, Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań, 2001 r.,
- Geografia Polski Mezoregiony fizyczno – geograficzne, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1994 r.,
- Plan gospodarowania wodami na terenie dorzecza Odry, przyjęty Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967),
- www.poznan.pios.gov.pl (aktualne pomiary WIOŚ),
- www.kornik.e-mapa.net,
- www.bazagis.pgi.gov.pl,
- www.poznan.rdos.gov.pl,
- www.geoportal.gov.pl.

4. POŁOŻENIE OBSZARU W STRUKTURZE FUNKCJONALNO - PRZESTRZENNEJ I EKOLOGICZNEJ

Opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik dotyczy terenu położonego w odległości około 30 km od Poznania oraz 9 km od stolicy gminy - Kórnika.

Analizowany obszar, dla którego sporządzony został projekt planu miejscowego, zlokalizowany jest przy 2 drogach powiatowych: drodze nr 2472P relacji Radzewice - Radzewo - Kórnik o długości 7,4 km i Radzewice - Konarskie o długości 5,7 km oraz drodze nr 2471 (ul. św. Mikołaja) relacji Radzewo Czmoń o długości 3,7 km.

Dominujące otoczenie terenu planu stanowią powierzchnie biologicznie czynne: tereny pól, łąk, lasów, tereny zakrzewione i zadrzewione, gdzieniegdzie uzupełnione poprzez tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Pobliskie lasy, stanowiące część nadleśnictwa Babki i leśnictwa Czmoń, stanowią bory świeże, bory mieszane świeże oraz lasy mieszane świeże z dominującym drzewostanem sosnowym oraz dębowym, w pobliżu znajduje się również las brzozowy.

Projekt planu położony jest w odległości 700 metrów od obszarów Natura 2000: Ostoja Rogalińska o symbolu PLB300017 oraz Rogalińska Dolina Warty o symbolu PLH300012. Ostoja Rogalińska i Rogalińska Dolina Warty obejmują bardzo zbliżone terytorium, różni je jedynie cel ochrony i dyrektywy unijne, które stanowiły podstawę prawną do ich utworzenia. Ostoja Rogalińska powstała na mocy dyrektywy ptasiej, która ma na celu ochronę gatunków, które uważa się za cenne i zagrożone w skali całej Europy, natomiast Rogalińska Dolina Warty na mocy dyrektywy siedliskowej, której zadaniem jest ochrona siedlisk przyrodniczych.

Obszar Natura 2000 Rogalińska Dolina Warty (kod obszaru PLH300012) został powołany na podstawie dyrektywy Rady Europy o numerze 92/43/EWG, na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 marca 2017 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Rogalińska Dolina Warty (PLH300012). Wyżej wymieniony obszar Natura 2000 został powołany ze względu na konieczność trwałej ochrony siedlisk przyrodniczych, populacji zagrożonych wyginięciem gatunków roślin, populacji zagrożonych wyginięciem gatunków zwierząt innych niż ptaki lub konieczność odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych lub właściwego stanu ochrony gatunków. Na terenie podlegają ochronie następujące siedliska: starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion, zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością Chenopodion rubri p.p. i Bidention, ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe, ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne, łąki selernicowe, niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie, grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, kwaśne dąbrowy, łęgi

wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe i olsy źródliskowe, starodub łąkowy oraz łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe.. Zgodnie ze Standardowym formularzem danych, na terenie Rogalińskiej Doliny Warty „występuje 11 gatunków roślin z krajowej "czerwonej listy" (Zarzycki, Szeląg 2006): fiołek mokradłowy Viola stagnina, goryczka wąskolistna Gentiana pneumonanthe, goździk pyszny Dianthus superbus, goździk siny Dianthus gratianopolitanus, groszek błotny Lathyrus palustris, kosaciec syberyjski Iris sibirica, kruszczyk błotny Epipactis palustris, nasięźrzał pospolity Ophioglossum vulgatum, pszeniec grzebieniasty Melampyrum cristatum oraz selernica żyłkowana Cnidium dubium. Kolejne figurują na regionalnej "czerwonej liście" (Jackowiak i in. 2007), w tym rzeżucha drobnokwiatowa Cardamine parviflora oraz skrzyp pstry Equisetum variegatum ze statusem "zagrożony" (kategoria "EN"). Dziewięć dalszych taksonów posiada w Wielkopolsce status "narażony" (kat. "VU"): bukwica zwyczajna Betonica officinalis, konitrut błotny Gratiola officinalis, kropidło piszczałkowate Oenanthe fistulosa, orlik pospolity Aquilegia vulgaris, rzeżucha niecierpkowa Cardamine impatiens, sitniczka szczecinowata Isolepis setacea, starzec bagienny Senecio paludosus, wolffia bezkorzeniowa Wolffia arrhiza oraz zamokrzyca ryżowa Leersia oryzoides. Kolejnych pięć gatunków zostało uznanych jako "najmniejszej troski" (kat. "LC"): koniopłoch łąkowy Silaum silaus, lilia złotogłów Lilium martagon, ożanka czosnkowa Teucrium scordium, topola czarna Populus nigra i wilczomlecz lśniący Euphorbia lucida.” Gatunki chronione zwierząt niebędących ptakami występującymi na tym terenie są: bóbr europejski, wydra, boleń, piskorz, koza, trzepla zielona, pachnica dębowa i kozioróg dębosz.

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) pod nazwą Ostoja Rogalińska (kod obszaru PLB300017), powołany na podstawie dyrektywy Rady Europy o numerze 79/409/EWG tzw. dyrektywy ptasiej, na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 września 2007 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. z 2007 r. Nr 179, poz. 1275). Wyżej wymieniony obszar Natura 2000 Ostoja Rogalińska powołany został ze względu na występowanie co najmniej 19 stanowisk lęgowych ptaków określonych w Dyrektywie Ptasiej. Zgodnie ze standardowym formularzem danych, na terenie występuje co najmniej 26 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. Największe znaczenie ma występowanie co najmniej 1% populacji krajowej kani czarnej i kani rudej podczas okresu lęgowego oraz zimowanie ponad 1% populacji szlaku wędrówkowego gęsi zbożowej. W granicach obszaru Natura 2000 bardzo liczna jest również populacja rybitwy czarnej i dzięcioła średniego. Na obszarze Natura 2000 występują również między innymi: zimorodki zwyczajne, gęsi białoczelne, świergotki polne, bociany białe, bociany czarne, lerki, kropiatki, bieliki zwyczajne, żurawie zwyczajne, ortolany, oraz jarzębatki.

W obrębie wyżej wymienionych obszarów Natura 2000 znajduje się również Rogaliński Park Krajobrazowy - obszar prawnie chroniony na podstawie rozporządzenia Nr 4/97

Wojewody Poznańskiego z dnia 26 czerwca 1997 r. Jego powierzchnia całkowita wynosi 12.750 ha. Celem jego ochrony jest dolina rzeki Warty wraz z terenami terasowymi, na których rośnie największe skupisko dębów szypułkowych. W parku znajduje się ich aż 1435, a 860 z nich to pomniki przyrody. Oprócz terenów leśnych krajobraz tworzą starorzecza, łąki i pastwiska. Rogaliński Park krajobrazowy stanowi również miejsce bytowania wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Największym bogactwem gatunkowym odznacza się w szczególności ptactwo wodno-błotne. Teren Rogalińskiego Parku Krajobrazowego obejmuje wyróżniające się krajobrazowo tereny o różnych typach ekosystemów. Park chroni również wartości historyczne z najbardziej znanym obiektem w jego granicach, jakim jest zespół pałacowo-parkowy w Rogalinie.

Ponadto, obszar planu położony jest w odległości około 1300 m od Obszaru chronionego krajobrazu w gminie Kórnik, który został utworzony na mocy uchwały nr I/1/1993 Rady Miasta i Gminy w Kórniku z dnia 26 stycznia 1993r. i obejmuję powierzchnię około 7200 ha. Obszar chroniony wyznaczono w celu zapewnienia: ochrony wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, ochrony wielu gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz cennych przyrodniczo siedlisk, ochrony korytarza ekologicznego w rynnie Jezior Kórnickich, a także ochrony obszarów wartościowych ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Największym jeziorem w obszarze chronionego krajobrazu jest jezioro Bnińskie położone na południowy wschód od miasta Bnin. Niestety, na skutek obciążenia zanieczyszczeniami z pól uprawnych wokół jeziora, doprowadzanymi wodami rowów ze wschodniej i zachodniej części zlewni całkowitej oraz nieszczelne szamba jakość wód jeziora znacznie się pogorszyła. W obrębie obszaru chronionego krajobrazu znajduje się również znaczny kompleks leśny, zaliczony jak wszystkie lasy gminy Kórnik do lasów ochronnych. Dominujący drzewostan tworzy sosna – około 78% oraz dąb – 11%, występują również domieszki brzozy i olchy. Lasy stanowią głównie zespoły boru mieszanego świeżego, boru świeżego oraz lasu mieszanego.

Około 1,2 km od zachodnich granic obszaru objętego opracowaniem znajduje się rezerwat „Krajkowo”, utworzony na podstawie Zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 lipca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody. Ma on powierzchnię 160,46 ha, a celem jego ochrony jest zachowanie krajobrazu starorzeczy Warty oraz krajobrazu zawierającego fragmenty starych drzewostanów i pojedyncze drzewa.

Około 4,2 km na północ od analizowanego obszaru znajduje się rezerwat „Czmoń”, utworzony na mocy Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody. Zajmuje on powierzchnię 23,57 ha, a celem jego ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i

dydaktycznych żyznego lasu liściastego z licznie występującymi gatunkami chronionych roślin naczyniowych.

Na obszarze objętym opracowaniem planu obowiązują następujące plany miejscowe:
1) uchwała nr IX/89/2003 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 9 maja 2003 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik w Radzewie dla działki nr ewid. 148/2;
2) uchwała nr XII/175/2003 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 30 lipca 2003 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w Radzewie, gm. Kórnik - działki nr 391/1, 391/2;
3) uchwała nr XXXV/363/2009 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 11 lutego 2009 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, położonego w Radzewie, gmina Kórnik;
4) uchwała nr V/53/2011 Rady Miejskiej w Kórniku z dnia 22 lutego 2011 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, na dz. nr ewid. 114/2 i 148/8, obręb Radzewo, gmina Kórnik.

Docelowa struktura funkcjonalno – przestrzenna terenu opracowywanego planu została określona w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik (14 zmiana studium), zgodnie, z którym teren objęty projektem planu oznaczony jest jako: tereny zainwestowane i przeznaczone do zainwestowania: M - podstawowa funkcja mieszkalna, DG - podstawowa funkcja działalność gospodarcza, grunty rolne klasy III, grunty rolne klasy IV, grunty rolne klasy V-VI, projektowane linie elektroenergetyczne ze strefami uciążliwości.

Jednakże na terenie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzane jest nowe Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik, dla którego zakończono okres wyłożenia do publicznego wglądu i zbierania uwag. W projekcie tego studium wyznaczono: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy zagrodowej, tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz tereny zabudowy usługowej, tereny rolne grunty klasy IV, grunty klasy V-VI, chronione grunty rolne klasy II - III, tereny łąk, tereny lasów, korytarze ekologiczne, zespół stanowisk archeologicznych, drogi układu podstawowego, nieczynny zabytkowy cmentarz.

Zasadność przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została wyrażona w uzasadnieniu do uchwały Nr XXIII/294/2020 Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 26 sierpnia 2020 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania dla wsi Radzewo, gmina Kórnik, a także w analizie dotyczącej zasadności przystąpienia do sporządzania miejscowego planu

zagospodarowania dla wsi Radzewo, gmina Kórnik i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami studium.

Celem opracowania planu jest określenie zasad zabudowy i zagospodarowania terenu oraz ujednolicenie i aktualizacja zapisów obowiązujących na przedmiotowym terenie planów miejscowych. Opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nastąpiło z inicjatywy Komisji Infrastruktury, Rozwoju i Polityki Przestrzennej Rady Miasta i Gminy Kórnik.

II. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5. ROZPOZNANIE I CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5.1 AKTUALNY STAN UŻYTKOWANIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU

Teren opracowywanego planu stanowi w znacznej mierze jeszcze tereny użytkowane rolniczo i niezainwestowane, jednakże jego centralna część jest zainwestowana – na terenie znajdują się budynki mieszkalne jednorodzinne w zabudowie wolnostojącej, zabudowania związane z gospodarką rolną, budynki gospodarczo-garażowe. Większość budynków mieszkalnych stanowią budynki dwukondygnacyjne z dachem stromym dwuspadowym, w dobrym stanie technicznym.

Przez projekt planu przebiegają 2 drogi powiatowe: droga nr 2472P odcinek Radzewice - Radzewo - Kórnik o długości 7,4 km i odcinek Radzewice - Konarskie o długości 5,7 km oraz droga nr 2471 (ul. św. Mikołaja) relacji Radzewo Czmoń o długości 3,7 km.

Oprócz zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej, na terenie opracowania planu miejscowego znajduje się również szkoła podstawowa im Jana Wójkiewicza, punkt przedszkolny, siedziba Ochotniczej Straży Pożarnej, firma produkująca surówki, boisko sportowe oraz sklep spożywczy.

Przez teren planu przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne SN i znajduje się zlikwidowany odwiert Czmoń 3 wraz ze strefą ochronną o promieniu 5 m.

W obrębie planu miejscowego znajduje się również sporo terenów rolnych oraz takich na których nie została jeszcze wprowadzona zabudowa mieszkaniowa lub terenów, na których toczy się obecnie proces inwestycyjny. W centralnej części planu znajduje się naturalne zagłębienie dolinne, które wypełniają użytki łąkowe i nieużytki.

Na terenie objętym opracowaniem nie występują strefy ochronne ujęć wód podziemnych.

Na terenie opracowywanego planu znajduje się dwór z I połowy XVIII wieku, wpisany do rejestru zabytków pod nr rej. 173/A oraz obiekty wpisane do wojewódzkiej ewidencji

zabytków. Są to budynki z przełomu XIX i XX wieku, kapliczka św. Wawrzyńca, nieczynny cmentarz poewangelicki z XVI wieku oraz stanowiska archeologiczne.

Na terenie opracowywanego planu nie występują formy ochrony przyrody, nie zidentyfikowano również drzew o cechach pomnikowych.

5.2 OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA – WARUNKI FIZJOGRAFICZNE

Rzeźba terenu

Obecne ukształtowanie rzeźby Wielkopolski, w tym również gminy Kórnik nastąpiło podczas ostatnich glacjałów środkowopolskiego i północnopolskiego oraz rozdzielającego je interglacjału eemskiego. Na ukształtowanie środkowej i północnej rzeźby glacjalnej Wielkopolski największy wpływ miało zlodowacenie bałtyckie, głównie stadiału leszczyńsko-pomorskiego, które przyczyniło się do wytworzenia form glacjalnych i fluwioglacjalnych: rynien subglacjalnych, pradolin, wysoczyzn, wzgórz morenowych i sandrów. Wielkopolska stanowi typowy przykład krajobrazu związanego z działalnością lądolodu skandynawskiego - główne rysy rzeźby powstały w okresie recesji lądolodu bałtyckiego z fazy leszczyńskiej po fazę poznańską. Schyłek pełnego glacjału i późny glacjał były okresami, w których dominowały procesy zaostrzające rysy rzeźby. Od początku holocenu przeważają procesy łagodzące rzeźbę.

Według podziału Polski na regiony fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego (2001) dokumentowany teren położony jest w obrębie mezoregionu Równiny Wrzesińskiej (315.56), znajdującego się w makroregionie Pojezierza Wielkopolskiego (315.5) w podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego w prowincji Niżu Środkowo-Europejskiego.

Analiza hipsometryczna natomiast wykazała, że teren nie jest zróżnicowany hipsometrycznie. Rzędne wysokościowe, występujące na analizowanym terenie wahają się od 74 do 77 metrów nad poziomem morza.

Warunki gruntowe

Ukształtowanie obszaru gminy Kórnik jest dość monotonne i nie przedstawia wielkiego bogactwa rzeźby. Najniżej położony obszar to taras zalewowy Warty (60,0 m n.p.m.). Od tego miejsca teren wznosi się w kierunku północno-wschodnim i osiąga 106.5 m n.p.m. w okolicy wsi Markowice w gminie Kleszczewo. Wysokości względne pomiędzy dnami dolin a kulminacjami płatów wysoczyznowych osiągają wartości 10-20 m.

Dominującym elementem geomorfologii jest wysoczyzna morenowa. Jest to płaska lub łagodnie pofalowana powierzchnia, rozcięta rynnami glacjalnymi o przebiegu z północnego-zachodu na południowy-wschód: rynną jezior Kórnickich oraz równoległą do niej doliną Średzkiej Strugi. Rynnę Kórnicką wypełniają liczne jeziora. Rynna Średzkiej Strugi jest pozbawiona naturalnych zbiorników wodnych.

Powierzchniowa budowa geologiczna gminy Kórnik związana jest przede wszystkim z występowaniem osadów plejstoceńskich. W obrębie terenu występują przede wszystkim gliny zwałowe zlodowacenia południowopolskiego, środkowopolskiego oraz bałtyckiego oraz osady mułkowo-piaskowe. Utwory te zostały wytworzone w wyniku wytapiania materiału skalnego z lodowca i jego akumulacji przez wody roztopowe podczas zlodowacenia bałtyckiego.

Analizowany teren budują równiny wodnolodowcowe i sandrowe, w niewielkim stopniu również ozy i wysoczyzna morenowa.

Zgodnie z szczegółową mapą geologiczną, na przeważającej części obszaru objętego planem występują piaski i żwiry wodnolodowcowe, w tym piaski i żwiry na glinach zwałowych. Ponadto, na terenie planu występują także gliny zwałowe oraz piaski i namuły piaszczyste, a w centralnej części również piaski i żwiry ozów.

Nośność utworów na większości terenów planu można określić jako korzystną, lecz należy pamiętać, że jej ocena zależy również w znacznej mierze od poziomu wód gruntowych oraz stopnia skonsolidowania. Jedynie tereny namułów piaszczystych, w tym namuły doliny przechodzącej centralnie przez obszar planu, są jednoznacznie niekorzystne dla posadowienia obiektów budowlanych.

Należy również pamiętać, że podłoża zbudowane z gruntów spoistych (gliny zwałowe) zawsze wymagają szczegółowej analizy warunków gruntowo-wodnych oraz starannego prowadzenia robót fundamentowych, tak aby nie dopuścić do ich nadmiernego nawilgocenia lub przesuszenia. Na tych terenach, ze względu na okresowe zmiany konsystencji gruntów spowodowane zmianami wilgotności, konieczne jest odpowiednie zabezpieczenie fundamentów i pomieszczeń podziemnych budynków. Warunki budowlane można określić jako niekorzystne w przypadku płytkiego występowania wód gruntowych.

Każdorazowa lokalizacja nowych inwestycji wymaga badań, ustalających nośność gruntu. Dopiero na podstawie tych badań należy projektować odpowiednie rozwiązania posadowienia.

Wody powierzchniowe

Obszar objęty opracowaniem planu znajduje się w całości w dorzeczu i zlewni rzeki Warty. Warta to prawy dopływ Odry o długości około 808 km.

Na terenie występują cieki wodne, stanowiące fragmenty systemu melioracji, a także niewielkie zbiorniki wodne.

Około 3,7 km od analizowanego obszaru znajduje się Jezioro Bnińskie, które wraz z innymi jeziorami: Skrzyneckim Dużym, Skrzyneckim Małym, Kórnickim, Jeziory Wielkie i Jeziory Małe położone jest w rynnie jezior polodowcowych. Największe z nich jest właśnie wspomniane Jezioro Bnińskie o powierzchni 221,5 ha i głębokości maksymalnej 8,5 m. Jezioro to należy, jak większość jezior w Polsce, do jezior eutroficznych.

L.p.	Nazwa jeziora	Powierzchnia jeziora	Objętość [tys. m^3]	Głębokość max.	Głębokość Średnia
				[m]	[m]
1.	Bnińskie	221,5	9525,6	8,5	4,2
2.	Skrzyneckie Duże	75,0	3123,1	6,5	3,4
3.	Kórnickie	75,0	2164,7	6,0	2,6
4.	Jeziory Wielkie	66,0	1817,0	5,4	3,0
5.	Skrzyneckie Małe	15,0	676,3	8,0	3,9

Źródło: Komentarz do mapy hydrologicznej arkusz Kórnik

Wyżej wymienione jeziora, mimo objęcia obszaru formą ochrony przyrody narażone są na degradację. Czynnikami decydującymi o postępie degradacji jezior na obszarze chronionego Krajobrazu w gminie Kórnik są przede wszystkim substancje biogenne - związki azotu i fosforu, które docierają do wód powierzchniowych ze źródeł obszarowych i punktowych.

Monitoring stanu wód, prowadzony jest według tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej. Obecnie przedmiotem badań monitoringowych jakości wód powierzchniowych są jednolite części wód powierzchniowych (JCWP). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych.

Z załącznika opublikowanego na stronie RZGW, wynika, że większość analizowanego terenu przynależy do jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) nr 210 Dopływ z gaj. Czmoń (kod PLRW600017185572). Dopływ z gaj. Czmoń stanowi potok nizinny piaszczysty na utworach staroglacjalnych, który stanowi naturalną część wód i charakteryzuje się złym stanem wód, stanem chemicznym poniżej dobrego, umiarkowanym stanem ekologicznym (dane za 2021 rok). Celem środowiskowym dla wyżej wymienionej JCWP jest dobry stan ekologiczny oraz dobry stan chemiczny.

Niewielka północna część obszaru znajduje się natomiast w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) nr 601 Warta od Pyszącej do Kopli (kod PLRW60002118573). Warta stanowi wielką rzekę nizinną. Zgodnie z informacjami o jednolitych częściach wód, sporządzonymi przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w

Poznaniu, status JCWP określony jako: silnie zmieniona część wód, ma umiarkowany potencjał ekologiczny i stan chemiczny poniżej dobrego, a jej stan określono jako zły (dane za 2021 rok). Osiągnięcie celów środowiskowych dla tej części wód, zapisanych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry tj. dobry potencjał ekologiczny, możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieku istotnego, oraz dobry stan chemiczny, jest zagrożone z uwagi na brak możliwości technicznych. Nie zidentyfikowano presji mających wpływ na obniżoną ocenę stanu chemicznego. Konieczne jest dokładne rozpoznanie przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych, które mogą być wdrożone po roku 2021. W celu rozpoznania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu chemicznego zaplanowano przeprowadzenie weryfikacji Programu ochrony środowiska dla gminy w zakresie ograniczania emisji do atmosfery wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych. W programie działań określono działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, realizacja krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz działanie uzupełniające, którym będzie przegląd pozwoleń wodnoprawnych.

Zgodnie z Klasyfikacją wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2021 JCWP Warta od Pyszącej do Kopli uzyskała następujące wyniki: fitoplankton, klasa klasa elementów biologicznych klasa - 3, temperatura wody, zawiesina ogólna, tlen rozpuszczony, ChZT - Mn, ogólny węgiel organiczny, przewodność w 20°, substancje rozpuszczone, twardość ogólna, wapń, magnez, odczyn pH, zasadowość ogólna, azot amonowy, DDT całkowity, benzo(g,h,i)perylen, benzo(k)fluoroanten, benzo(b)fluoroanten, nikiel i jego związki, rtęć i jej związki, ołów i jego związki, fluoroanten, kadm i jego związki, antracen, kobalt, beryl, wanad, tytan, selen, srebro, tal - klasa 1, BZT5, siarczany, chlorki, azot Kjeldahla, fosfor fosforanowy, fosfor ogólny, azot azotynowy, fluorki klasa elementów fizykochemicznych - klasa 2, ChZT - Cr, azot azotanowy, azot ogólny - klasa większa niż 2, benzo(a)piren woda - klasa wieksza niż jeden.

Zgodnie z wyżej wymienioną klasyfikacją, JCWP dopływ z gaj. Czmoń uzyskała następujące wyniki: fitobentos, obserwacje hydromorfologiczne, temperatura wody, tlen rozpuszczony, ogólny węgiel organiczny, magnez, zasadowość ogólna, azot amonowy, fosfor fosforanowy, tetrachloroetylen, trichloroetylen, DDT całkowity, tetrachlorometan, terbutryna, cybutryna, cypermetryna, bifenoks, aklonifen, chinoksyfen, trifluralina, trichlorometan, trichlorobenzeny, benzo(o)piren biota, benzo(b)fluoroanten, benzo(k)fluoroanten, benzo(g,h,i)perylen, symazyna, indeno(1,2,3-cd)piren, dichlorfos - klasa 1, naftalen, nikiel i jego związki, nonylofenole, oktylofenole, pentachlorobenzen, pentachlorofenol, heksachlorocykloheksan, ołów i jego związki, diuron, fluoroanten II 1,2-dichloroetan (EDC), Chlorpyrifos, Di (2-etyloheksyl) ftalan (DEHP), C10-13 – chloroalkany, chlorfenwinfos, kadm i jego związki, antracen, antrazyna, benzen, alachlor, kobalt, beryl,

antymon, arsen, bar, bor, chrom sześciowartościowy, cynk - klasa 2, BZT5, ChZT - Mn, chlorki, fosfor ogólny, aldehyd mrówkowy, Klasa elementów fizykochemicznych, fluorki, fosfor ogólny, Klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5), makrokręgowce bentosowe, klasa elementów biologicznych - klasa 3, zawiesina ogólna, ChZT - Cr, przewodność w 20°, substancje rozpuszczone, siarczany, wapń, twardość ogólna, odczyn pH, azot Kjeldahla, azot azotanowy, azot azotynowy, azot ogólny, klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5) - klasa wieksza niż 2, benzo(a)piren woda - klasa wieksza niż 1.

Wody podziemne

Analizowany teren przynależy do jednolitej części wód podziemnych o powierzchni 3817,6 km^2. Rozpatrywany obszar według podziału na regiony wodne (Nowicki, Sadurski, 2007) znajduje się regionie Warty, w obrębie wydzielonych Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 60 według nowego podziału na 172 JCWPd albo JCWPd nr 62 (podział do końca 2015 r. na 161 JWCPd).

Zgodnie z danymi Państwowej Służby Hydrogeologicznej JCWPd nr 60 w 2015 r. wykazywała stan dobry zarówno pod względem ilościowym jak i chemicznym a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych (dobry stan chemiczny i ilościowy) oceniono jako niezagrożone. Ponadto, na stronie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska opublikowano dane dotyczące jednolitej części wód podziemnych nr 60: stanu chemicznego (dobry) i ilościowego (dobry) za 2019 rok.

W 2020 roku w punkcie pomiarowym w Kamionkach (gmina Kórnik) wody podziemne zostały zakwalifikowane jako wody II klasy *(*na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska). Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych: I klasa – wody bardzo dobrej jakości, II klasa – wody dobrej jakości, III klasa – wody zadowalającej jakości, IV klasa – wody niezadowalającej jakości, V klasa – wody złej jakości.

Teren opracowania planu miejscowego położony jest poza strefami ochrony ujęć wód podziemnych.

Dla oceny zagrożeń oraz jakości wód podziemnych w granicach analizowanego obszaru wykorzystano również informacje zilustrowane na mapach: hydrograficznej oraz sozologicznej Polski w skali 1:50000, ark. Kórnik. Wynika z nich, iż na większości obszaru projektu planu występują grunty słabo i średnio przepuszczalne, co oznacza niską podatność na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych. Jedynie fragmenty łąk i pastwisk,

położone w części południowej obszaru objętego opracowaniem, charakteryzują się łatwą przepuszczalnością.

Analizowany obszar położony jest poza zasięgiem granic udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Według mapy hydrograficznej, na przeważającej powierzchni terenu, wody gruntowe zalegają między 2 a 5 metrem pod powierzchnią terenu, co oznacza korzystne warunki dla posadowienia obiektów budowlanych. Jednakże, w części centralnej i w części południowej występują również tereny, gdzie wody gruntowe zalegają między 1 a 2 metrem pod powierzchnią terenu, co oznacza ograniczenia związane z posadowieniem budynków, szczególnie w zakresie podpiwniczenia.

Wody gruntowe charakteryzują się najwyższym poziomem w czasie roztopów wiosennych (marzec, kwiecień), okres niżówki występuje od sierpnia do listopada.

Klimat lokalny

Gmina Kórnik leży w strefie umiarkowanej o charakterze przejściowym. Nad Radzewo napływają głównie polarne, arktyczne i zwrotnikowe masy powietrza. W zależności od obszaru, z którego napływają - mają charakter kontynentalny lub morski. Badania L. Bucherta, przeprowadzone w latach 1981-1990, wykazały, że aż 75,9% wszystkich mas napływających stanowią masy powietrza polarno-morskiego znad Atlantyku, a 15,8% to masy powietrza arktycznego.

Według regionalizacji klimatycznej Okołowicza, Radzewo należy do regionu śląsko-wielkopolskiego o najdłuższym w Polsce okresie wegetacyjnym - 210 – 220 dni. Region śląsko wielkopolski charakteryzuje się długim i wczesnym okresem wiosenno-letnim, w porównaniu do obszarów Polski centralnej i wschodniej występują tu także łagodniejsze i krótsze zimy, mniejsze amplitudy temperatur. Liczba dni z przymrozkami wynosi od 100 do 110, dni mroźnych od 30 do 50, a przeciętny czas trwania pokrywy śnieżnej wynosi od 50 do 80 dni.

Według badań meteorologicznych, średnia roczna temperatura wynosi 8°C, natomiast średnia roczna wielkość zachmurzenia - 64%. Obszar ten zaliczany jest do deficytowych jeśli chodzi o ilość opadów – w ciągu roku przeciętny opad wynosi zaledwie 500 mm. Najwyższe opady występują w lipcu, czerwcu i sierpniu, natomiast najmniejsze w lutym i marcu.

Warunki klimatu lokalnego są zbieżne z powyższym opisem klimatu gminy Kórnik, jednakże z uwagi na ukształtowanie powierzchni, sposób zagospodarowania i użytkowania mogą pojawiać się pewne różnice. Teren odznacza się generalnie dobrymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, dobrym przewietrzaniem. Specyficznymi warunkami mikroklimatycznymi charakteryzują się również tereny położone w bezpośrednim

sąsiedztwie terenów leśnych. Na terenach tych dobowa amplituda temperatur jest nieco mniejsza, powietrze jest bardziej wilgotne, a możliwości swobodnego przemieszczania się mas powietrza są ograniczone (istniejący drzewostan). Tak duże nagromadzenie szaty roślinnej oczyszcza powietrze poprzez absorpcję zanieczyszczeń stałych i gazowych, reguluje gospodarkę tlenową, jonizuje powietrze, pozwala zachować odpowiednią wilgotność, a także wydziela bakteriobójcze substancje zwane fitoncydami.

Gleby

Grunty orne stanową 51,4 % powierzchni gminy. Wynika z tego, że Kórnik jest wciąż gminą, w której rolnictwo odgrywa istotną rolę. Obszary rolnicze na terenie gminy Kórnik zaliczyć można do gruntów o dobrej przydatności dla produkcji rolniczej. Charakteryzują się strukturą użytków rolnych o przewadze wyższych klas bonitacyjnych oraz przydatnością dla roślin o większych wymaganiach glebowych.

Największy procent gruntów ornych przypada na gleby dobre – klasy IVa (ok. 42%). Znaczny udział zajmują także gleby klas III tj. około 23%, natomiast najmniej jest gleby klasy IIb (zaledwie 2,4%). Gleby II i III klas to grunty orne dobre i bardzo dobre, które ze względu na wysoki potencjał produkcyjny powinny być chronione przed zmianą użytkowania. Wśród wszystkich użytków, dość duży udział zajmują gleby słabe: 18,5 % klasy V i 6% VI klas.

Zgodnie z ewidencją gruntów na terenie opracowania występują tereny mieszkaniowe B, tereny zurbanizowane niezabudowane lub w trakcie zabudowy Bp, drogi dr oraz nieużytki, łąki, sady, grunty rolne zabudowane, grunty orne klas: IIIb, IVa, IVb i V oraz lasy klasy VI. Profile glebowe części wspomnianych gruntów, ze względu na sposób zagospodarowania zostały już w znacznym stopniu przekształcone przez działalność człowieka i można je zaliczyć do gleb antropogenicznych.

Z uwagi na planowane w projekcie planu nierolnicze przeznaczenie części terenów gruntów rolnych klasy IIIb będzie konieczne wystąpienie do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wydanie decyzji dotyczącej zmiany gleb klasy IIIb na cele nierolnicze.

Szata roślinna i świat zwierzęcy

Szata roślinna omawianego terenu jest zróżnicowana – obok terenów odłogowanych i uprawnych, zadrzewień i zakrzewień przywodnych, terenów porośniętych roślinnością ruderalną znajdują się też rośliny towarzyszące zabudowie o charakterze ozdobnym oraz drzewa i krzewy, porastające niewielkie tereny leśne. Lasy należą do Nadleśnictwa Babki i stanowią lasy mieszane świeże, zbudowane głównie z drzewostanów brzozowych oraz bór mieszany świeży z sosną jako głównym gatunkiem.

Pośród roślin wprowadzonych przez człowieka gdzieniegdzie występują rośliny zielne i tzw. chwasty segetalne zwane również chwastami właściwymi. Wśród nich pojawiają się: mniszek pospolity, tasznik pospolity, perz właściwy, kąkol polny, rumianek czy życica wielokwiatowa. Są one z reguły bardzo wytrzymałe na niekorzystne czynniki środowiska, rozwijają się szybko, niezwalczane mogą nawet całkowicie uniemożliwić rozwój uprawianej rośliny, wygrywając z nią konkurencję o światło, wodę i składniki pokarmowe. Rozsiewają się i rosną wśród uprawianych roślin bez pomocy człowieka, a często wbrew jego przeciwdziałaniu.

Świat zwierzęcy jest typowy dla obszarów nizinnych. Egzystują tu również gatunki pospolite, najlepiej przystosowane do miejscowych warunków życia – drobne ssaki, ptaki i owady. W trakcie przeprowadzonych wizji terenowych nie stwierdzono w sposób jednoznaczny obecności pospolicie widywanych przedstawicieli ssaków, niemniej, obecność lasów w sąsiedztwie analizowanego planu oraz – w mniejszym stopniu – otwartych terenów użytkowanych rolniczo, pozwala przypuszczać, że na terenach tych spotkać można zwierzęta migrujące tj. sarny *(Capreolus capreolus)*, dziki *(Sus scrofa)* czy lisy *(Vulpes vulpes)*. Znacznie częściej na terenach tych spotkać można przedstawicieli mniejszych gatunków ssaków, w tym gryzoni i owadożernych.

Świat zwierząt reprezentowany jest na przedmiotowych obszarach również przez często spotykane gatunki ptaków, zasiedlających siedliska o różnej charakterystyce. Obecność terenów leśnych oraz terenów użytkowanych rolniczo pozwala założyć, iż okresowo na obszar objęty planem przylatywać mogą również gatunki ptaków związanych ze wspomnianymi siedliskami.

Klimat akustyczny

Nadmierny hałas jest uciążliwością dostrzeganą częściej niż degradacja innych elementów środowiska. Jego oddziaływanie nie powoduje nieodwracalnych zmian w środowisku, lecz jego ograniczanie napotyka na wiele trudności i pociąga za sobą znaczne koszty.

Ochroną akustyczną objęte są określone rodzaje terenów, wskazane w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, wyróżnione ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje. Zgodnie z wprowadzoną w roku 2015 zmianą art. 113.1 ustawy Prawo ochrony środowiska, ochrona ta dotyczy terenów faktycznie zagospodarowanych. Oznacza to, że obowiązek podjęcia działań na rzecz ochrony środowiska przed hałasem powstaje z chwilą pojawienia się faktycznego zagospodarowania terenu. Niezależnie od wprowadzonych zmian, planowane przeznaczenie terenu, powinny być ustalane ze szczególną starannością,

minimalizującą potencjalne konflikty akustyczne, które mogą się pojawić wraz z realizacją nowej zabudowy.

Standardy akustyczne określone w *rozporządzeniu w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,* wyrażone równoważnym poziomem dźwięku A w dB; odpowiednio w czasie oceny – 16-tu godzin pory dziennej (od 6.00 do 22.00) oraz 8-miu godzin pory nocnej (od 22.00 do 6.00), wynoszą dla hałasu komunikacyjnego – samochodowego i kolejowego:

L*AeqT(D/N) = 61/56 dB – dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

L*AeqT(D/N) = 61/56 dB – dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,

L*AeqT(D/N) = 65/56 dB – dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,

L*AeqT(D/N) = 65/56 dB – dla terenów zabudowy zagrodowej,

L*AeqT(D/N) = 65/56 dB – dla terenów zabudowy mieszkalno-usługowej.

Tereny wymagające spełnienia standardów akustycznych położone w obrębie projektu planu będą musiały mieć zapewniony komfort akustyczny, zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi. Zgodnie z obowiązującym prawem, należy zastosować skuteczne środki techniczne, technologiczne lub organizacyjne ograniczające emisję hałasu, co najmniej do poziomów dopuszczalnych. Najbardziej skutecznymi metodami walki z hałasem są: budowa ekranów i przegród akustycznych, zwiększenie ilości izolacyjnych pasów zadrzewień, stosowanie dźwiękochłonnych elewacji oraz okna dźwiękoszczelne.

W obrębie analizowanego terenu znajdują się funkcje, które wymagają spełnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych powyżej.

Głównym źródłem hałasu, jakie wpływają na kształtowanie klimatu akustycznego w granicach omawianego obszaru należy wymienić hałas samochodowy, generowany głównie przez pojazdy poruszające się po 2 drogach powiatowych: drodze nr 2472P relacji Radzewice - Radzewo - Kórnik o długości 7,4 km i Radzewice - Konarskie o długości 5,7 km oraz drodze nr 2471 (ul. św. Mikołaja) relacji Radzewo Czmoń o długości 3,7 km. Według badań natężenia ruchu, wykonanych przez Zarząd Dróg Powiatowych w Poznaniu w 2021 r. na odcinku Trzykolne Młyny - Radzewo, średnie dobowe natężenie ruchu wyniosło 2612 pojazdów na dobę, na odcinku Radzewice - Konarskie średnie dobowe natężenie ruchu wyniosło 1430 pojazdów na dobę, natomiast na odcinku Radzewo - Czmoń wyniosło 1201 pojazdów. Z uwagi na stosunkowo niewielkie natężenie ruchu należy stwierdzić że ich negatywny wpływ na klimat akustyczny obszaru objętego projektem planu jest bardzo ograniczony.

5.3 ANALIZA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU

Na stan i funkcjonowanie poszczególnych składników środowiska wpływają różne czynniki i uwarunkowania, między innymi takie jak: wzajemne powiązania komponentów, ich lokalizacja, stopień wzajemnego oddziaływania, obieg – przepływ materii między nimi, sposób dotychczasowego zagospodarowania, a także rodzaj sąsiedztwa.

Inwentaryzacja sporządzona na potrzeby projektu planu wykazała, że część terenu opracowania projektu planu jest zainwestowana i stanowi tereny zabudowane budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi, zabudową zagrodową, zakładem produkującym surówki oraz budynki oświatowe. Mimo dużej presji budowlanej, znaczna część terenu opracowanego planu pozostaje nadal terenami rolnymi.

Środowisko przyrodnicze terenu objętego badaniem poddawane jest następującym niekorzystnym zjawiskom w postaci:

- zanieczyszczeń obszarowych powodowanych działalnością rolniczą. Obecność pól uprawnych powoduje typowo rolnicze „uciążliwości" wynikające z przebiegu roku produkcyjnego w rolnictwie (wiosenne prace polowe, żniwa, wykopki, siewy jesienne). W okresie użyźniania gleby często stosuje się nawozy naturalne – obornik. Opryski przeciwko chwastom i grzybom stosowane są w postaci pojedynczych zabiegów i przeważnie przy sprzyjających warunkach meteorologicznych,
- ciągłego umniejszania terenów powierzchni biologicznie czynnej w wyniku lokalizacji zabudowy i zagospodarowania terenu,
- niewielkich zanieczyszczeń metalami ciężkimi, związanymi z użytkowaniem dróg,
- zanieczyszczeń powietrza, związanych z ogrzewaniem budynków.

Najistotniejszym problemem ochrony środowiska na obszarze planu jest kolizja między koniecznością ochrony walorów przyrodniczych omawianego obszaru – flory, fauny, krajobrazu - a presją budowlaną. Ponadto, dominująca funkcja mieszkaniowa powinna skutkować szczególną dbałością o jakość zamieszkania tj. zachowaniem zieleni towarzyszącej zabudowie. W wyniku realizacji zabudowy oraz utwardzonych dróg dojazdowych następuje likwidacja powierzchni biologicznie czynnych, a to powoduje szybki spływ wód deszczowych oraz tworzenie tzw. wyspy ciepła.

Projekt planu zakłada kontynuację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz rozwój usług, w tym usług sportu i rekreacji. Planowane zagospodarowanie nie będzie stanowić nadmiernej intensyfikacji zabudowy i będzie sprzyjać zachowaniu znacznych udziałów terenów biologicznie czynnych. Jednakże, w związku z wprowadzaniem nowego zainwestowania nastąpi zwiększenie uszczelnienia i utwardzenia gruntu. Budowa nowych obiektów może spowodować przekształcenia powierzchni ziemi, w szczególności jej górnej

powłoki – pedosfery. Zarówno podczas robót budowlanych jak i użytkowania obiektów zagrożone mogą być wody powierzchniowe i podziemne, do których mogą przedostawać się zanieczyszczenia związane z eksploatacją maszyn budowlanych czy też niewłaściwą gospodarką wodno-ściekową.

Podczas procesu budowlanego należy także liczyć się z wzrostem ruchu samochodowego do wskazanych pod zabudowę terenów. Ruch samochodowy, w tym, samochodów ciężarowych, biorących początkowo udział w procesie budowlanym, a następnie samochodów, związanych z obsługą nowych obiektów przyczyni się do wzrostu poziomu hałasu a także zwiększy emisję dwutlenków siarki i węgla, co będzie miało wpływ na zmianę jakości powietrza atmosferycznego. Nie przewiduje się jednak, aby zmiany te drastycznie obciążyły środowisko, powodując w nim nieodwracalne szkody.

Wśród pozostałych, potencjalnych zagrożeń można wyróżnić tak zwane zagrożenia nadzwyczajne związane z wystąpieniem różnego rodzaju awarii oraz nadzwyczajnymi zjawiskami przyrodniczymi (wiatry huraganowe, pożar, poddtopienia). W zakresie zapobiegania wyżej wymienionym zagrożeniom niezbędne jest stosowanie odpowiednich zabezpieczeń, wymaganych przepisami prawnymi i normatywnymi, miedzy innymi w zakresie ochrony pożarowej.

Projekt planu, aby łagodzić ewentualne, niekorzystne oddziaływanie wprowadzanego zagospodarowania na środowisko powinien ustalić szereg obostrzeń dotyczących ochrony środowiska. Poprzez ograniczenie uciążliwości, zachowanie powierzchni biologicznie czynnej, spełnienie określonych norm środowiskowych projekt ten zapobiegnie nie tylko degradacji środowiska tego obszaru, ale także zapewni jego właściwe funkcjonowanie.

5.4 UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

O docelowej funkcji w przypadku obszaru objętego projektem planu miejscowego decydują ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik. Jednakże, ostateczny wybór rodzaju przeznaczenia nie powinien pomijać analizy stanu i funkcjonowania środowiska zarówno badanego obszaru jak i terenów z nim sąsiadujących.

Do najważniejszych uwarunkowań terenu należą:

1) Teren opracowywanego planu stanowi w znacznej mierze jeszcze tereny użytkowane rolniczo i niezainwestowane, jednakże jego centralna część jest zainwestowana – na terenie znajdują się budynki mieszkalne jednorodzinne w zabudowie wolnostojącej, zabudowania związane z gospodarką rolną, budynki gospodarczo-garażowe. Oprócz

zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej, na terenie opracowania planu miejscowego znajduje się również szkoła podstawowa im Jana Wójkiewicza, punkt przedszkolny, siedziba Ochotniczej Straży Pożarnej, firma produkująca surówki, boisko sportowe oraz sklep spożywczy.

2) Przez projekt planu przebiegają 2 drogi powiatowe: droga nr 2472P odcinek Radzewice - Radzewo - Kórnik o długości 7,4 km i odcinek Radzewice - Konarskie o długości 5,7 km oraz droga nr 2471 (ul. św. Mikołaja) relacji Radzewo Czmoń o długości 3,7 km.
3) Przez teren planu przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne SN i znajduje się zlikwidowany odwiert Czmoń 3 wraz ze strefą ochronną o promieniu 5 m.
4) Na terenie występują cieki wodne, stanowiące fragmenty systemu melioracji, a także niewielkie zbiorniki wodne.
5) Na terenie objętym opracowaniem nie występują strefy ochronne ujęć wód podziemnych.
6) Szata roślinna omawianego terenu jest zróżnicowana – obok terenów odłogowanych i uprawnych, terenów porośniętych roślinnością ruderalną i lasów znajdują się też rośliny towarzyszące zabudowie o charakterze ozdobnym oraz drzewa i krzewy.
7) Głównym źródłem hałasu, jakie wpływają na kształtowanie klimatu akustycznego w granicach omawianego obszaru należy wymienić hałas samochodowy, generowany głównie przez pojazdy poruszające się po 2 drogach powiatowych. Z uwagi na stosunkowo niewielkie natężenie ruchu należy stwierdzić że ich negatywny wpływ na klimat akustyczny obszaru objętego projektem planu jest bardzo ograniczony.
8) Dominujące otoczenie terenu planu stanowią powierzchnie biologicznie czynne: tereny pól, łąk, lasów, tereny zakrzewione i zadrzewione, gdzieniegdzie uzupełnione poprzez tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Pobliskie lasy, stanowiące część nadleśnictwa Babki i leśnictwa Czmoń, stanowią bory świeże, bory mieszane świeże oraz lasy mieszane świeże z dominującym drzewostanem sosnowym oraz dębowym, w pobliżu znajduje się również las brzozowy.
9) Analiza hipsometryczna natomiast wykazała, że teren nie jest zróżnicowany hipsometrycznie. Rzędne wysokościowe, występujące na analizowanym terenie wahają się od 74 do 77 metrów nad poziomem morza.
10) Analizowany teren budują równiny wodnolodowcowe i sandrowe, w niewielkim stopniu również ozy i wysoczyzna morenowa.
11) Zgodnie z szczegółową mapą geologiczną, na przeważającej części obszaru objętego planem występują piaski i żwiry wodnolodowcowe, w tym piaski i żwiry na glinach zwałowych. Ponadto, na terenie planu występują także gliny zwałowe oraz

piaski i namuły piaszczyste, a w centralnej części również piaski i żwiry ozów. Nośność utworów na większości terenów planu można określić jako korzystną, lecz należy pamiętać, że jej ocena zależy również w znacznej mierze od poziomu wód gruntowych oraz stopnia skonsolidowania. Jedynie tereny namułów piaszczystych, w tym namuły doliny przechodzącej centralnie przez obszar planu, są jednoznacznie niekorzystne dla posadowienia obiektów budowlanych.

12) Analizowany obszar położony jest poza zasięgiem granic udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.
13) Według mapy hydrograficznej, na przeważającej powierzchni terenu, wody gruntowe zalegają między 2 a 5 metrem pod powierzchnią terenu, co oznacza korzystne warunki dla posadowienia obiektów budowlanych. Jednakże, w części centralnej i w części południowej występują również tereny, gdzie wody gruntowe zalegają między 1 a 2 metrem pod powierzchnią terenu, co oznacza ograniczenia związane z posadowieniem budynków, szczególnie w zakresie podpiwniczenia.
14) Zgodnie z ewidencją gruntów na terenie opracowania występują tereny mieszkaniowe B, tereny zurbanizowane niezabudowane lub w trakcie zabudowy Bp, drogi dr oraz nieużytki, łąki, sady, grunty rolne zabudowane, grunty orne klas: IIIb, IVa, IVb i V oraz lasy klasy VI. Profile glebowe części wspomnianych gruntów, ze względu na sposób zagospodarowania zostały już w znacznym stopniu przekształcone przez działalność człowieka i można je zaliczyć do gleb antropogenicznych.
15) Z uwagi na planowane w projekcie planu nierolnicze przeznaczenie części terenów gruntów rolnych klasy IIIb będzie konieczne wystąpienie do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wydanie decyzji dotyczącej zmiany gleb klasy IIIb na cele nierolnicze.
16) Na analizowanym terenie nie występują formy ochrony przyrody.
17) Na terenie opracowywanego planu znajduje się dwór z I połowy XVIII wieku, wpisany do rejestru zabytków pod nr rej. 173/A oraz obiekty wpisane do wojewódzkiej ewidencji zabytków. Są to budynki z przełomu XIX i XX wieku, kapliczka św. Wawrzyńca, nieczynny cmentarz poewangelicki z XVI wieku oraz stanowiska archeologiczne.
18) Najbliżej położone obszary prawnie chronione stanowią oddalone o 700 metrów obszary Natura 2000: Ostoja Rogalińska o symbolu PLB300017 oraz Rogalińska Dolina Warty o symbolu PLH300012. W obrębie wyżej wymienionych obszarów Natura 2000 znajduje się również Rogaliński Park Krajobrazowy - obszar prawnie chroniony na podstawie rozporządzenia Nr 4/97 Wojewody Poznańskiego z dnia 26 czerwca 1997 r.

19) Obszar planu położony jest w odległości około 1300 m od Obszaru chronionego krajobrazu w gminie Kórnik, który został utworzony na mocy uchwały nr I/1/1993 Rady Miasta i Gminy w Kórniku z dnia 26 stycznia 1993 r.
20) Około 1,2 km od zachodnich granic obszaru objętego opracowaniem znajduje się rezerwat „Krajkowo", utworzony na podstawie Zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 lipca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody. Ma on powierzchnię 160,46 ha, a celem jego ochrony jest zachowanie krajobrazu starorzeczy Warty oraz krajobrazu zawierającego fragmenty starych drzewostanów i pojedyncze drzewa.
21) Około 4,2 km na północ od analizowanego obszaru znajduje się rezerwat „Czmoń", utworzony na mocy Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody. Zajmuje on powierzchnię 23,57 ha, a celem jego ochrony jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych żyznego lasu liściastego z licznie występującymi gatunkami chronionych roślin naczyniowych.

5.5 OCENA ODPORNOŚCI NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚCI REGENERACYJNE ŚRODOWISKA

Odporność środowiska na degradację wiąże się z nasileniem i czasem antropopresji, a także z jakością komponentów środowiska zastaną w analizowanym obszarze. Dotyczy to przede wszystkim jakości gleb, wód gruntowych i podziemnych, powietrza, warunków klimatycznych, a także ilości opadów atmosferycznych oraz prędkości i kierunków wiatrów. Wszelka działalność – ingerencja człowieka w środowisko powoduje zmiany jego komponentów. Ważne jest jednak, aby dokonywane zmiany nie prowadziły do skrajnie negatywnych skutków osłabiających tym samym zdolności środowiska do jego regeneracji.

Dokumentowany obszar jest terenem przekształconym, charakteryzującym się ingerencją człowieka w lokalne środowisko naturalne. Świadczy o tym istniejąca zabudowa i zagospodarowanie terenu.

Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu, realizujący to zadanie poprzez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. W roku 2022 dla terenu województwa wielkopolskiego zakończono roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego, dotyczącą roku 2021. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 914) gmina Kórnik należy do strefy wielkopolskiej.

Wynik oceny i klasyfikacji strefy dla danego zanieczyszczenia zależy od stężeń tego zanieczyszczenia występujących na terenie strefy - zwykle w rejonach o najwyższym stopniu zanieczyszczenia daną substancją. Uzyskany wynik przekłada się na określone wymagania w zakresie działań na rzecz poprawy jakości powietrza (w przypadku, gdy nie są spełnione odpowiednie kryteria) lub na rzecz utrzymania tej jakości (jeżeli spełnia ona przyjęte standardy). Wyróżniamy następujące klasy:

Klasa A - poziom stężeń zanieczyszczenia nie przekracza poziomu dopuszczalnego/docelowego

Klasa C - poziom stężeń zanieczyszczenia przekracza poziom dopuszczalny/docelowy

Klasa D1 - poziom stężeń zanieczyszczenia nie przekracza poziomu celu długoterminowego (dotyczy tylko ozonu)

Klasa D2 - poziom stężeń zanieczyszczenia przekracza poziomu celu długoterminowego (dotyczy tylko ozonu).

Zaliczenie strefy do klasy C wynika z wystąpienia przekroczeń odpowiedniej wartości kryterialnej stężeń substancji na określonym obszarze strefy i nie powinno być utożsamiane ze złą oceną jakości powietrza na terenie całej strefy. W strefach zaliczonych do klasy C wymagane jest prowadzenie określonych działań, mających na celu osiągnięcie odpowiednich poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu w wyznaczonym terminie Należy do nich opracowanie programu ochrony powietrza, o ile program taki nie został opracowany wcześniej i nie jest realizowany w odniesieniu do danego zanieczyszczenia i obszaru.

Ze względu na ochronę zdrowia, dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu dopuszczalnego I fazy PM2,5, kadmu, arsenu, niklu, ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. Ze względu na przekroczenia poziomu dopuszczalnego stężenia pyłu benzo(a)piranu i pyłu zawieszonego PM10 strefę zaliczono do klasy C. Dokonując oceny stref dla pyłu zawieszonego PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego II fazy – wartości obowiązującej dla roku 2021, strefa wielkopolska uzyskała klasę C1.

W efekcie oceny przeprowadzonej dla 2021 roku ze względu na ochronę roślin w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2. Z przebiegu rocznej serii pomiarów odczytać można wyraźną sezonową zmienność stężeń pyłu stężenia pyłu PM10 – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego). Wyniki klasyfikacji, w szczególności wskazujące na potrzebę opracowania programów ochrony powietrza (klasa C), nie powinny być utożsamiane

z jakością powietrza na obszarze całej strefy. Klasa C może oznaczać np. lokalny problem związany z daną substancją, w klasyfikacji identyfikowany jako obszar przekroczeń.

Położenie w sąsiedztwie gruntów niezabudowanych sprzyja przewietrzaniu i regeneracji powietrza tego miejsca. Pod względem przyrodniczym zarówno analizowany teren jak i jego otoczenie charakteryzuje się występowaniem stosunkowo dużej ilości zieleni, która pozytywnie wpływa na mikroklimat miejsca. Najbliższe otoczenie nie należy do terenów zdegradowanych, a stopień ingerencji człowieka w środowisko jest zróżnicowany. Tak duże nagromadzenie szaty roślinnej oczyszcza powietrze poprzez absorpcję zanieczyszczeń stałych i gazowych, reguluję gospodarkę tlenową, jonizuje powietrze, pozwala zachować odpowiednią wilgotność, a także wydziela bakteriobójcze substancje zwane fitoncydami.

Z załącznika opublikowanego na stronie RZGW, wynika, że większość analizowanego terenu przynależy do jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) nr 210 Dopływ z gaj. Czmoń (kod PLRW600017185572). Dopływ z gaj. Czmoń stanowi potok nizinny piaszczysty na utworach staroglacjalnych, który stanowi naturalną część wód i charakteryzuje się złym stanem wód. Celem środowiskowym dla wyżej wymienionej JCWP jest dobry stan ekologiczny oraz dobry stan chemiczny.

Niewielka północna część obszaru znajduje się natomiast w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) nr 601 Warta od Pyszącej do Kopli (kod PLRW60002118573). Warta stanowi wielką rzekę nizinną. Zgodnie z informacjami o jednolitych częściach wód, sporządzonymi przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu, status JCWP określony jako: silnie zmieniona część wód, a jej stan określono jako zły. Osiągnięcie celów środowiskowych dla tej części wód, zapisanych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry tj. dobry potencjał ekologiczny, możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieku istotnego, oraz dobry stan chemiczny, jest zagrożone z uwagi na brak możliwości technicznych. Nie zidentyfikowano presji mających wpływ na obniżoną ocenę stanu chemicznego. Konieczne jest dokładne rozpoznanie przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych, które mogą być wdrożone po roku 2021. W celu rozpoznania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu chemicznego zaplanowano przeprowadzenie weryfikacji Programu ochrony środowiska dla gminy w zakresie ograniczania emisji do atmosfery wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych. W programie działań określono działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, realizacja krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych oraz działanie uzupełniające, którym będzie przegląd pozwoleń wodnoprawnych.

Zgodnie z Klasyfikacją wskaźników i grup wskaźników w jednolitych częściach wód powierzchniowych rzek i zbiorników zaporowych za rok 2021 JCWP Warta od Pyszącej do Kopli uzyskała następujące wyniki: fitoplankton, klasa klasa elementów biologicznych klasa

- 3, temperatura wody, zawiesina ogólna, tlen rozpuszczony, ChZT - Mn, ogólny węgiel organiczny, przewodność w 20°, substancje rozpuszczone, twardość ogólna, wapń, magnez, odczyn pH, zasadowość ogólna, azot amonowy, DDT całkowity, benzo(g,h,i)perylen, benzo(k)fluoroanten, benzo(b)fluoroanten, nikiel i jego związki, rtęć i jej związki, ołów i jego związki, fluoroanten, kadm i jego związki, antracen, kobalt, beryl, wanad, tytan, selen, srebro, tal - klasa 1, BZT5, siarczany, chlorki, azot Kjeldahla, fosfor fosforanowy, fosfor ogólny, azot azotynowy, fluorki klasa elementów fizykochemicznych - klasa 2, ChZT - Cr, azot azotanowy, azot ogólny - klasa większa niż 2, benzo(a)piren woda - klasa wieksza niż jeden.

Zgodnie z wyżej wymienioną klasyfikacją, JCWP dopływ z gaj. Czmoń uzyskała następujące wyniki: fitobentos, obserwacje hydromorfologiczne, temperatura wody, tlen rozpuszczony, ogólny węgiel organiczny, magnez, zasadowość ogólna, azot amonowy, fosfor fosforanowy, tetrachloroetylen, trichloroetylen, DDT całkowity, tetrachlorometan, terbutryna, cybutryna, cypermetryna, bifenoks, aklonifen, chinoksyfen, trifluralina, trichlorometan, trichlorobenzeny, benzo(o)piren biota, benzo(b)fluoroanten, benzo(k)fluoroanten, benzo(g,h,i)perylen, symazyna, indeno(1,2,3-cd)piren, dichlorfos - klasa 1, naftalen, nikiel i jego związki, nonylofenole, oktylofenole, pentachlorobenzen, pentachlorofenol, heksachlorocykloheksan, ołów i jego związki, diuron, fluoroanten II 1,2-dichloroetan (EDC), Chlorpyrifos, Di (2-etyloheksyl) ftalan (DEHP), C10-13 – chloroalkany, chlorfenwinfos, kadm i jego związki, antracen, antrazyna, benzen, alachlor, kobalt, beryl, antymon, arsen, bar, bor, chrom sześciowartościowy, cynk - klasa 2, BZT5, ChZT - Mn, chlorki, fosfor ogólny, aldehyd mrówkowy, Klasa elementów fizykochemicznych, fluorki, fosfor ogólny, Klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5), makrokręgowce bentosowe, klasa elementów biologicznych - klasa 3, zawiesina ogólna, ChZT - Cr, przewodność w 20°, substancje rozpuszczone, siarczany, wapń, twardość ogólna, odczyn pH, azot Kjeldahla, azot azotanowy, azot azotynowy, azot ogólny, klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1 - 3.5) - klasa wieksza niż 2, benzo(a)piren woda - klasa wieksza niż 1.

Analizowany teren przynależy do jednolitej części wód podziemnych o powierzchni 3817,6 km^2. Rozpatrywany obszar według podziału na regiony wodne (Nowicki, Sadurski, 2007) znajduje się regionie Warty, w obrębie wydzielonych Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 60 według nowego podziału na 172 JCWPd albo JCWPd nr 62 (podział do końca 2015 r. na 161 JWCPd).

Zgodnie z danymi Państwowej Służby Hydrogeologicznej JCWPd nr 60 w 2015 r. wykazywała stan dobry zarówno pod względem ilościowym jak i chemicznym a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych (dobry stan chemiczny i ilościowy) oceniono jako niezagrożone. Ponadto, na stronie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska

opublikowano dane dotyczące jednolitej części wód podziemnych nr 60: stanu chemicznego (dobry) i ilościowego (dobry) za 2019 rok.

W 2020 roku w punkcie pomiarowym w Kamionkach (gmina Kórnik) wody podziemne zostały zakwalifikowane jako wody II klasy *(*na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska). Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych: I klasa – wody bardzo dobrej jakości, II klasa – wody dobrej jakości, III klasa – wody zadowalającej jakości, IV klasa – wody niezadowalającej jakości, V klasa – wody złej jakości.

Dla oceny zagrożeń oraz jakości wód podziemnych w granicach analizowanego obszaru wykorzystano również informacje zilustrowane na mapach: hydrograficznej oraz sozologicznej Polski w skali 1:50000, ark. Kórnik. Wynika z nich, iż na większości obszaru projektu planu występują grunty słabo i średnio przepuszczalne, co oznacza niską podatność na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych. Jedynie fragmenty łąk i pastwisk, położone w części południowej obszaru objętego opracowaniem, charakteryzują się łatwą przepuszczalnością.

Analizowany obszar położony jest poza zasięgiem granic udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

W kontekście przyszłościowych zmian przestrzennych, projekt planu zakłada ograniczenie nadmiernej intensyfikacji zabudowy na terenach dotychczas zainwestowanych i wskazanych do zainwestowania, wprowadzenie znacznych powierzchni biologicznie czynnych na terenach wskazanych pod zabudowę w studium, a także zachowanie najistotniejszych terenów zieleni - pól uprawnych, łąk i nieużytków. Oprócz wskaźników zabudowy, istotnych z punktu widzenia ładu przestrzennego, w projekcie planu wprowadzono normatyw parkingowy, który uniemożliwi powstanie nowych inwestycji bez zapewnionej wystarczającej liczby miejsc postojowych na działce budowlanej. Pod warunkiem właściwej realizacji zabudowy oraz użytkowania zgodnie z przepisami odrębnymi, wskazany przez plan sposób zagospodarowania nie powinien spowodować degradacji środowiska przyrodniczego. Zapisy planu oraz inne przepisy prawa minimalizują negatywne oddziaływanie nowo powstających obiektów i ograniczają emisję jakichkolwiek szkodliwych substancji.

5.6 OCENA TENDENCJI DO ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU

Inwentaryzacja sporządzona na potrzeby projektu planu wykazała, że teren opracowania planu jest w części zainwestowany, a pozostałą część stanowią tereny uprawne, odłogowane, nieużytki i łąki. Aktualny stan środowiska analizowanego obszaru jest dobry. Występująca tam roślinność wpływa pozytywnie na krajobraz, zapewniając korzystne warunki bytowania licznym przedstawicielom flory i fauny.

Jedyny mankament stanowi stopniowe zwiększanie się terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o coraz większej intensywności oraz prowadzenie gospodarki rolnej, co może powodować zagrożenia dla środowiska przyrodniczego, w szczególności w zakresie zanieczyszczeń wód powierzchniowych lub degradacji gleb. Do najważniejszych zagrożeń prowadzących do degradacji gleby należą:

- monokultury, które prowadzą do zubożenia gleby,
- osuszanie podmokłych terenów i melioracja obniżająca poziom wód gruntowych,
- zbyt intensywne nawożenie mineralne,
- niewłaściwa irygacja pól nawozami naturalnymi – gnojówką, gnojowicą, itp.,
- intensywne zabiegi agrotechniczne,
- stosowanie nadmiernych ilości chemicznych środków owadobójczych,
- niewłaściwa gospodarka odpadami.

Zanieczyszczeń i degradacji środowiska można uniknąć przy stosowaniu dobrej praktyki rolnej, w tym odpowiednim stosowaniu nawozów oraz przestrzeganiu okresów, w których zabrania się nawożenia.

Reasumując, brak zmiany sposobu użytkowania terenów rolniczych, przy dobrej praktyce rolnej nie tylko nie wpłynąłby negatywnie na środowisko, a nawet byłby korzystny.

Jednakże, zgodnie z obowiązującym prawem, w przypadku nie uchwalenia projektu planu, na tym terenie w myśl zasady dobrego sąsiedztwa mogłaby powstać zabudowa związana z intensywną hodowlą zwierząt, a także zabudowa siedliskowa oraz mieszkaniowa. Brak spójnej koncepcji i nadmierna intensyfikacja zabudowy wykluczałby właściwe funkcjonowanie tego terenu, a także mogłyby wystąpić konflikty miedzy właścicielami nowo zainwestowywanych terenów a obecnymi mieszkańcami wsi Radzewo. Ponadto, powstała zabudowa ograniczyłaby udział powierzchni biologicznie czynnej i tym samym negatywnie wpłynęłaby na środowisko.

Wśród najważniejszych, potencjalnych zagrożeń i zmian środowiska, jakie mogłyby wystąpić w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu, wymienić można m.in.:

- pojawienie się zabudowy o różnych, konfliktowych funkcjach,
- pojawienie się zabudowy bliźniaczej i szeregowej o procencie zabudowy znacznie większym niż obecnie zainwestowane działki budowlane i znacznie mniejszych powierzchniach działek,

- pojawianie się zabudowy, generującej znaczną ilość zanieczyszczeń, wpływających niekorzystnie na kształtowanie jakości środowiska (w szczególności na jakość powietrza atmosferycznego oraz jakość wód powierzchniowych i podziemnych) np. wielkoprzestrzenne fermy,

- zwiększenie zagrożenia zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego w wyniku braku docelowych rozwiązań w zakresie gospodarki wodno-ściekowej oraz degradacja gleb,

- zanieczyszczenie środowiska na skutek braku przyjęcia długofalowych rozwiązań w zakresie układu komunikacyjnego oraz sieci infrastruktury technicznej.

W związku z powyższym, skutkami zaniechania uchwalenia miejscowego planu byłaby przede wszystkim zbyt intensywna zabudowa. Nowo powstała zabudowa ograniczyłaby w znacznym stopniu udział powierzchni biologicznie czynnej i zmniejszyła zdolność retencji. Sytuacja ta obniżyłaby komfort życia obecnych mieszkańców oraz wpłynęłaby niekorzystnie na środowisko przyrodnicze.

Przeprowadzając ocenę tendencji do zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu, konieczne jest również odniesienie się do obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego. Jednakże, ich zmiana w żaden sposób nie wprowadzi negatywnego oddziaływania na środowisko, gdyż plan adaptuje istniejące funkcje, wskaźniki zagospodarowania terenu i parametry zabudowy, jedynie porządkując normatyw parkingowy, a także wykluczając najbardziej szkodliwą działalność gospodarczą.

Plan miejscowy umożliwia dokonanie szerokiej, wieloaspektowej analizy przestrzeni oraz szeregu uwarunkowań, tak, aby w sposób optymalny zdefiniować przyszłe zagospodarowanie. Plan miejscowy nie tylko wskazuje zasady kształtowania zabudowy, ochrony dziedzictwa kulturowego czy definiuje obsługę komunikacyjną, ale przede wszystkim wskazuje sposób rozwoju w sposób kompleksowy. Prawo miejscowe wymoże również użytkowanie i inwestowanie na terenie, w sposób spełniający wszelkie wymogi dotyczące ochrony środowiska. Prawo miejscowe zagwarantuje użytkowanie i inwestowanie na tym terenie, w sposób spełniający wszelkie wymogi dotyczące ochrony środowiska i minimalizując kolizje funkcji.

6. OCENA ROZWIĄZAŃ FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNYCH ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z zapisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, z jednoczesnym uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem

funkcji, struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych i przyrodniczych terenu, a także potrzeb demograficznych gminy.

W projekcie planu ustalono szczegółowe parametry zabudowy oraz proporcje terenów zainwestowanych do terenów biologicznie czynnych, dostosowano projektowane funkcje do istniejącego zagospodarowania na terenie planu oraz terenach sąsiednich. Rozwiązania przyjęte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w znacznej mierze wynikają również z wydanych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Z punktu widzenia oceny rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych za korzystne należy uznać ograniczenia związane z dalszym rozwojem istniejących terenów zabudowy zagrodowej w kontekście tak dużej liczby nowych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Plan umożliwia dalszy rozwój gospodarstw rolnych, jednakże wprowadza ograniczenia odnośnie dużych ferm hodowlanych, co jest korzystne z punktu widzenia walorów przyrodniczych terenu, jego obecnych mieszkańców. Korzystnym rozwiązaniem jest również stopniowe uruchamianie rezerw inwestycyjnych i wyznaczenie nowych obszarów inwestycyjnych w sposób koncentryczny, przy istniejącej już zabudowie, co ułatwi realizację dróg i infrastruktury technicznej. Układ urbanistyczny i wytyczne odnośnie przyszłej zabudowy planu wraz z ustaleniami dotyczącymi ładu przestrzennego takimi jak: określenie maksymalnej wysokości zabudowy, stosowanie kątów dachów określonej geometrii oraz wprowadzenie obowiązujących linii zabudowy przyczynią się niewątpliwie do wykształcenia struktury osadniczej, zachowującej ład przestrzenny i dogodną komunikację wewnętrzną terenu. Poszerzenia istniejących dróg publicznych oraz projektowane drogi wewnętrzne poprawią powiązania komunikacyjne z układem drogowym gminy Kórnik, a w szerszym aspekcie również z drogami województwa wielkopolskiego. Zapisy projektu planu umożliwią harmonijne wprowadzanie zabudowy mieszkaniowej i usługowej na dotychczas niezainwestowanych działkach, nawiązujących swoją formą do istniejących budynków mieszkalnych. Plan, poprzez zapisy dotyczące dopuszczenia wyłącznie jednego budynku mieszkalnego na działce budowlanej oraz wytyczenie obowiązujących i nieprzekraczalnych linii zabudowy ogranicza nadmierną intensyfikację zabudowy. Ponadto, zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej uniemożliwią przenikanie zanieczyszczeń do gruntu. Zapisy dotyczące sposobu ogrzewania budynków zgodnego z „uchwałą antysmogową” oraz zakaz stosowania w nowo budowanych budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwa stałe będzie zapobiegać zanieczyszczeniu powietrza atmosferycznego.

Za korzystne dla mieszkańców Radzewa należy uznać również wyznaczenie terenów zieleni urządzonej oraz terenu usług sportu i rekreacji w centralnej części projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Poprzez wyznaczenie terenów usług wzdłuż głównych dróg spowoduje, że będą one łatwo dostępne i nie będą generować

niepotrzebnego ruchu samochodowego w ramach osiedla budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Projekt planu dopuszcza wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem wolnostojących urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW oraz biogazowni i elektrowni wiatrowych. Będzie miało to korzystny wpływ na środowisko i jednocześnie nie przewiduje się znaczących oddziaływań na środowisko wynikających z wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

Rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne zastosowane w projekcie planu odpowiadają założeniom Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik, a także nie wprowadzają istotnego zagrożenia dla środowiska.

6.1 OCENA ZGODNOŚCI PROJEKTOWANEGO UŻYTKOWANIA Z UWARUNKOWANIAMI PRZYRODNICZYMI

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo - cześć I wyznaczono następujące tereny:

1) **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN, 18MN, 19MN, 20MN, 21MN, 22MN, 23MN, 24MN, 25MN, 26MN, 27MN, 28MN, 29MN, 30MN, 31MN, 32MN, 33MN, 34MN -** tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
2) **MN/U -** teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinne lub zabudowy usługowej;
3) **U -** teren zabudowy usługowej;
4) **1P/U, 2P/U -** teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów lub zabudowy usługowej;
5) **1RM, 2RM -** tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych;
6) **1E, 2E -** tereny infrastruktury technicznej - elektroenergetyki;
7) **K -** teren infrastruktury technicznej - kanalizacji;
8) **1R, 2R, 3R, 4R, 5R, 6R -** tereny rolnicze;
9) **1ZP, 2ZP -** tereny zieleni urządzonej;
10) **1WS, 2WS -** tereny wód powierzchniowych śródlądowych;
11) **KD-L -** teren drogi publicznej klasy lokalnej;
12) **1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW, 9KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13KDW, 14KDW, 15KDW, 16KDW, 17KDW, 18KDW, 19KDW, 20KDW, 21KDW, 22KDW, 23KDW -** tereny dróg wewnętrznych.

Wyznaczone funkcje i charakter wprowadzanej zabudowy mają na celu nawiązanie do istniejącej zabudowy zlokalizowanej na terenie i w sąsiedztwie planu. W związku z powyższym, krajobraz przyrodniczy nie ulegnie znacznym przekształceniom, chociaż zmiany obejmą niemal wszystkie komponenty środowiska. Projekt planu nawiązuje do uwarunkowań rozwojowych, uwzględniając dotychczasowe przeznaczenie, dostępność komunikacyjną oraz sąsiedztwo terenu.

W kontekście przyszłościowych zmian przestrzennych, projekt planu zakłada wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy usług na terenach dotychczas niezainwestowanych, a także umożliwia rozwój istniejących gospodarstw rolnych z zastrzeżeniem masowej produkcji zwierzęcej. W celu złagodzenia skutków niekorzystnego oddziaływania na środowisko przyszłego zainwestowania terenu wprowadzony został minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej. Pod warunkiem właściwej realizacji zabudowy oraz użytkowania zgodnie z przepisami odrębnymi, wskazany przez plan sposób zagospodarowania nie powinien spowodować degradacji środowiska przyrodniczego. Zapisy planu oraz inne przepisy prawa minimalizują negatywne oddziaływanie nowo powstających obiektów i ograniczają emisję jakichkolwiek szkodliwych substancji.

Korzystny dla środowiska jest również zapis o konieczności zachowania wód powierzchniowych jako wód otwartych, zachowanie lasów a także objęcie znacznych powierzchni gruntów rolnych zakazem lokalizacji budynków.

W procedurze planistycznej dotyczącej sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik znajdzie zastosowania ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych – w obrębie terenu znajdują się gleby o najwyższych klasach bonitacyjnych, które wskazane zostały do zabudowy nierolniczej. Wprowadzone przez projekt planu zagospodarowanie terenu będzie wymagało zatem przeprowadzenia procedury przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

W celu złagodzenia skutków niekorzystnego oddziaływania na środowisko przyszłego zainwestowania terenu wprowadzone zostały minimalne udziały powierzchni terenu biologicznie czynnego. Pod warunkiem właściwej realizacji zabudowy oraz użytkowania zgodnie z przepisami odrębnymi, wskazany przez plan sposób zagospodarowania nie powinien spowodować degradacji środowiska przyrodniczego. Zapisy planu oraz inne przepisy prawa minimalizują negatywne oddziaływanie obiektów budowlanych i ograniczają emisję jakichkolwiek szkodliwych substancji.

Projekt planu spełnia wymogi prawne i zapewnia właściwe funkcjonowanie środowiska. Zapisy planu w dużym stopniu minimalizują negatywne oddziaływanie na środowisko. Dlatego też, mimo, że nastąpią przekształcenia analizowanego obszaru, realizację ustaleń

planu można uznać za poprawną pod względem potrzeb ochrony środowiska i prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody.

6.2 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA PLANU

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym

Prawo regulujące zagadnienia ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym, w przypadku ratyfikowania przez Polskę, stanowi podstawę do formułowania celów i zasad w programach i planach krajowych. Pośrednio, więc mogą one wpływać na kształt projektowanego planu.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym

Dokumenty w postaci konwencji, traktatów i strategii są wielowątkowe i bardzo liczne, dlatego też w niniejszym dokumencie zostaną omówione tylko te najbardziej istotne. Są to:

- Konwencja Berneńska, ratyfikowana przez Polskę w 1995 roku ma na celu ochronę zagrożonych i ginących gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, a także prowadzenie działań edukacyjnych i rozpowszechnianie informacji dotyczących ochrony dzikiej fauny i flory oraz podjęcie międzynarodowej współpracy mającej na celu ochronę gatunków trans granicznych – cele istotne w kontekście obszaru projektu mpzp z uwagi na możliwość pojawiania się jego granicach przedstawicieli fauny, podlegających ochronie prawnej;
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, zwana dyrektywą w sprawie 52 Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity, Dz. U. z 2014 r., poz. 112) strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SEA), jej celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju. Zgodnie z tą dyrektywą wszystkie plany i programy sporządzane i przyjmowane na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko, podlegają procedurze oceny wpływu na środowisko. Transpozycja dyrektywy w polskim prawodawstwie nastąpiła w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która to określa m.in. zasady i tryb w sprawach procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której jednym z elementów jest właśnie prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana dla projektów mpzp;

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy, stanowiącą o utrzymaniu jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach – cel szczególnie istotny w kontekście obowiązywania dla gminy Kórnik programu ochrony powietrza („Programu Ochrony Powietrza dla strefy wielkopolskiej") w zakresie pyłu PM10 i benzoalfapirenu;

- Siódmy Program Działań Unii Europejskiej - „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety", ustalający ramy strategicznej polityki wspólnotowej do 2020 roku. Program ten określa priorytetowe pola działań, takie jak:

- ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii,
- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu,
- maksymalizacja korzyści z prawodawstwa środowiskowego, doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej w zakresie środowiska i ochrony klimatu;
- zabezpieczenie inwestycji ekologicznych i wspieranie zrównoważonych miast,
- lepsze uwzględnianie w działaniach bardziej spójnej polityki środowiskowej i efektywne podejmowanie wyzwań międzynarodowych, dotyczących środowiska i klimatu.

- Zrównoważona Europa dla lepszego świata: Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej, w której zapisano, że rozwój gospodarczy, spójność społeczna i ochrona środowiska muszą ze sobą koegzystować i nawzajem się respektować oraz wspierać.

– Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 roku w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory;

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa 2000/60/WE) z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;

- Racjonalne korzystanie z zasobów odnawialnych źródeł energii jako element polityki zrównoważonego rozwoju państw Unii Europejskiej zobowiązuje poszczególne kraje członkowskie (także Polskę) do realizacji celów przyjętej polityki energetycznej. Prawo unijne reguluje również zagadnienia związane z ochroną atmosfery oraz odnawialnymi źródłami energii.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym i wojewódzkim

- uchwała Nr 102 Rady Ministrów z dnia 17 września 2019 r. w sprawie przyjęcia „Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego 2030" (M.P. z 2019 r. poz. 1060) określa cele i sposób działania podmiotów publicznych, a w szczególności rządu i samorządów województw w odniesieniu do polskiej przestrzeni dla osiągnięcia strategicznych celów rozwoju kraju. Wyznacza 7 szczegółowych celów polityki rozwoju regionalnego: adaptacja do zmian klimatu oraz ograniczanie zagrożeń dla środowiska, przeciwdziałanie negatywnym skutkom procesów demograficznych, rozwój i wsparcie kapitału ludzkiego i społecznego, wzrost produktywności i innowacyjności regionalnych gospodarek, rozwój infrastruktury podnoszącej konkurencyjność, atrakcyjność inwestycyjną i warunki życia w regionach, zwiększenie efektywności zarządzania rozwojem (w tym finansowania działań rozwojowych) oraz współ pracy między samorządami terytorialnymi i między sektorami, przeciwdziałanie nierównościom terytorialnym i przestrzennej koncentracji problemów rozwojowych oraz niwelowanie sytuacji kryzysowych na obszarach zdegradowanych.
- Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2030 roku, zatwierdzona uchwałą Nr XVI/287/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 stycznia 2020 r. Najważniejszymi celami strategicznymi z punktu widzenia prognozy oddziaływania na środowisko są: poprawa warunków życia z poszanowaniem środowiska przyrodniczego oraz przeciwdziałanie zmianom klimatu. Strategia wskazuje w tych obszarach następujące cele szczegółowe: zwiększanie i ochronę zasobów wód oraz poprawa ich jakości, poprawę jakości powietrza, poprawę funkcjonowania gospodarki odpadami, ochronę różnorodności biologicznej i krajobrazu, w tym zasobów leśnych oraz zapewnienie trwałości i ciągłości systemu przyrodniczego, poprawę przyrodniczych warunków dla rolnictwa, kształtowanie świadomości i postaw ekologicznych społeczeństwa, wzmacnianie bezpieczeństwa ekologicznego i środowiskowego.
- Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, zatwierdzony uchwałą nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 5954) Plan ten wskazuje na konieczność podjęcia następujących działań: ograniczenie emisji z ogrzewania indywidualnego w komunalnym zasobie mieszkaniowym i budynkach użyteczności publicznej w gminach strefy wielkopolskiej, zachęty finansowe na modernizację budynków mieszkalnych oraz na wymianę kotłów, pieców i palenisk w gminach strefy wielkopolskiej, inwentaryzację źródeł ogrzewania indywidualnego na terenie gmin, kontrola realizacji uchwały ograniczającej stosowanie paliw stałych, termomodernizacja budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej, obniżenie emisji komunikacyjnej poprzez regularne utrzymywanie czystości ulic oraz zakaz używania spalinowych i elektrycznych dmuchaw do liści w gminach miejskich i

miastach w gminach miejsko-wiejskich, ochrona i zwiększanie udziału zieleni w przestrzeni gmin miejskich strefy wielkopolskiej, edukacja ekologiczna, zapisy w planach miejscowych.

- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 Plan ten wskazuje niezbędność minimalizowania podatności na ryzyko związane za zmianami klimatu, m.in. uwzględniając ten aspekt na etapie planowania inwestycji. Na skutek coraz częstszych ulewnych deszczy zwiększyło się ryzyko okresowych podtopień, szczególnie na terenach gdzie nie ma stworzonych warunków retencjonowania nadmiaru wody.

- uchwała Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 5954). Opracowane programy ochrony powietrza i plany działań krótkoterminowych dla stref województwa wielkopolskiego dotyczą pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5, benzo(a)pirenu i ozonu. W dokumencie tym wskazano następujące planowane działania naprawcze:

1) ograniczenie emisji z ogrzewania indywidualnego w komunalnym zasobie mieszkaniowym i budynkach użyteczności publicznej w gminach strefy wielkopolskiej,
2) zachęty finansowe na modernizację budynków mieszkalnych oraz na wymianę kotłów, pieców i palenisk w gminach strefy wielkopolskiej,
3) inwentaryzacja źródeł ogrzewania indywidualnego na terenie gmin,
4) kontrola realizacji uchwały ograniczającej stosowanie paliw stałych,
5) termomodernizacja budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej,
6) obniżenie emisji komunikacyjnej poprzez regularne utrzymywanie czystości ulic oraz zakaz używania spalinowych i elektrycznych dmuchaw do liści w gminach miejskich i miastach w gminach miejsko-wiejskich,
7) ochrona i zwiększanie udziału zieleni w przestrzeni gmin miejskich strefy wielkopolskiej,
8) edukacja ekologiczna,
9) zapisy w planach zagospodarowania przestrzennego.

Zapisy w planach miejscowych dotyczyłyby następujących rozwiązań ograniczających emisję pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz B(a)P: realizacji układu zabudowy zapewniającego przewietrzanie miasta, wprowadzania zieleni izolacyjnej, w tym zieleni wzdłuż ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu, zachowania ciągłości korytarzy ekologicznych, kształtowania zabudowy w sposób umożliwiający swobodny przepływ mas powietrza, stosowania odpowiednich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie, tworzenia publicznych terenów zieleni urządzonej, w tym parków i skwerów, uwzględniania rozbudowy i kształtowania sieci ulic obwodowych powodujących eliminację lub ograniczenie ruchu tranzytowego, oraz umożliwiających uspokojenie ruchu, tworzenia

stref ruchu pieszego i uspokojonego w szczególności w centrach miast, wdrażania rozwiązań systemowych dedykowanych rozwojowi ruchu rowerowego i pieszego.

- uchwała NR XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. W dokumencie tym zakazano miedzy innymi stosowania:

1) węgla brunatnego oraz paliw stałych produkowanych z jego wykorzystaniem;

2) mułów i flotokoncentratów węglowych oraz mieszanek produkowanych z ich wykorzystaniem;

3) paliw, w których udział masowy węgla kamiennego o uziarnieniu poniżej 3 mm wynosi więcej niż 15 %;

4) węgla kamiennego oraz paliw stałych produkowanych z wykorzystaniem tego węgla, niespełniających któregokolwiek z poniższych parametrów jakościowych:

a) wartość opałowa co najmniej 23 MJ/kg,

b) zawartość popiołu nie więcej niż 10%,

c) zawartość siarki nie więcej niż 0,8 %;

5) biomasy stałej, której wilgotność w stanie roboczym przekracza 20%.

Oba wyżej wymienione dokumenty znajdują swoje odzwierciedlenie w zapisach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który poprzez dopuszczenie robót budowlanych w zakresie sieci gazowej wspiera rozwój niskoemisyjnych systemów grzewczych. Ponadto poprzez odniesienie się do ograniczeń w wyżej wymienionym przepisie odrębnym oraz zakaz stosowania w nowo budowanych budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwa stałe minimalizuje przewidywane oddziaływanie istniejących i planowanych instalacji grzewczych i zapobiega pogorszeniu stanu powietrza na terenie objętym projektem planu i terenach sąsiednich.

- „Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022” (przyjęty przez Radę Ministrów uchwałą nr 88 w dniu 1 lipca 2016 r.) wskazuje na konieczność ochrony środowiska i zdrowia ludzi poprzez zapobieganie negatywnemu wpływowi wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, lub zmniejszania go, oraz przez ogólne zmniejszenie skutków użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania dzięki stosowaniu następującej hierarchii sposobów postępowania z odpadami: zapobieganie, przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne metody odzysku oraz unieszkodliwianie. Przedstawione w Planie cele i zadania dotyczą okresu 2016 - 2020 oraz perspektywicznie okresu 2030.

- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, zatwierdzony przez Radę Ministrów w dniu 18 października 2016 roku. Jego nadrzędnym celem środowiskowym jest niepogarszanie stanu jednolitych części wód.

W stosunku do wód podziemnych, cel ten ma zostać osiągnięty poprzez: zapobieganie dopływowi lub ograniczanie dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie się pogarszaniu wszystkich wód podziemnych, zapewnieniu równowagi między poborem a zasilaniem wód podziemnych, wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia, powstałego wskutek działalności człowieka.

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych jest przede wszystkim niepogarszanie stanu wód, a następnie osiągnięcie co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. „Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych, określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, według rozporządzenia w sprawie klasyfikacji jednolitych części wód powierzchniowych."

Zapisy projektu planu zawierają szereg ustaleń, a także zaleceń dotyczących pośrednio lub bezpośrednio ochrony środowiska. Zapisy te uwzględniają nie tylko wymogi ochrony środowiska ustanowione w dokumentach o randze krajowej i międzynarodowej, ale również dokumentach, utworzonych na szczeblu lokalnym i regionalnym. Przykładem tego rodzaju działań jest ochrona powietrza poprzez stosowanie ograniczeń związanych ze spalaniem paliw grzewczych.

Przepisy ochrony środowiska dotyczą bardzo wielu różnych zagadnień i działań. Szereg istniejących przepisów prawnych nie wymagał powielenia odpowiednich ustaleń w treści planu, natomiast są to przepisy obowiązujące, które również muszą być respektowane przez poszczególnych inwestorów. Przykładowo, nakaz ochrony powierzchni ziemi, powietrza i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie środowiska, odprowadzenie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi, czy też dopuszczenie robót budowlanych w zakresie infrastruktury technicznej dotyczy między innymi, następujących aktów prawnych: ustawy Prawo ochrony środowiska, ustawy Prawo wodne, ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi. Po przeprowadzonej analizie celów ochrony środowiska zawartych w dokumentach ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym oraz lokalnym, należy stwierdzić, że wprowadzone do omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rozwiązania, umożliwiają realizację celów określonych we wspomnianych powyżej dokumentach.

7. ANALIZA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH DO ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE PLANU

Rozwiązania projektu planu miejscowego nie mogą być sprzeczne z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik, zgodnie z którym teren objęty projektem planu oznaczony jest jako: tereny zainwestowane i przeznaczone do zainwestowania: M - podstawowa funkcja mieszkalna, DG - podstawowa funkcja działalność gospodarcza, grunty rolne klasy III, grunty rolne klasy IV, grunty rolne klasy V-VI, projektowane linie elektroenergetyczne ze strefami uciążliwości.

Na terenie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzane jest nowe Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik, dla którego zakończono okres wyłożenia do publicznego wglądu i zbierania uwag. W projekcie tego studium wyznaczono: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy zagrodowej, tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz tereny zabudowy usługowej, tereny rolne grunty klasy IV, grunty klasy V-VI, chronione grunty rolne klasy II - III, tereny łąk, tereny lasów, korytarze ekologiczne, zespół stanowisk archeologicznych, drogi układu podstawowego, nieczynny zabytkowy cmentarz.

W świetle obowiązujących przepisów prawnych tj. wymogu niesprzeczności studium z planem miejscowym, sposób zagospodarowania przedmiotowego terenu oraz istniejącego zagospodarowania terenu, najlepszym rozwiązaniem jest zachowanie terenów rolniczych w dotychczasowym użytkowaniu, kontynuacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zlokalizowanej na terenie planu przy jednoczesnym umożliwieniu dalszego rozwoju zabudowy zagrodowej i agroturystyki.

Analizę skutków realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy również rozpatrywać jako blokadę inwestycji o wiele bardziej niekorzystnych niż wspomniana uprawa rolnicza. Gdyby na obszarze planu powstały obiekty związane z bardzo intensywną hodowlą zwierząt, pobliskie ekosystemy narażone byłyby na zanieczyszczenia gleb, wód powierzchniowych, a okoliczni mieszkańcy na uciążliwości odorowe.

Podczas prowadzonych prac, rozpatrywano alternatywne rozwiązania przestrzenne do zaproponowanych ostatecznie w przedłożonej do opiniowania wersji ustaleń planu. Dotyczyły one m. in. parametrów planowanej zabudowy, minimalnych wielkości działek budowlanych, zastosowanej geometrii dachów, a także warianty dotyczące wyznaczenia nieprzekraczalnych i obowiązujacych linii zabudowy.

Za najbardziej korzystne i funkcjonalne rozwiązania uznano rozwiązania zaproponowane w niniejszym projekcie planu. W sposób najbardziej optymalny zapewniają one możliwości inwestycyjne przy jednoczesnej ochronie walorów krajobrazowo-

przyrodniczych terenu, ograniczając jednocześnie ryzyko występowania niekorzystnych oddziaływań na terenach sąsiadujących z obszarem projektu planu. Proponowany plan jest zgodny z rzeczywistym stanem zainwestowania terenu, respektuje uwarunkowania przyrodnicze oraz w pełni respektuje obowiązujące przepisy prawne.

Proponowany plan jest zgodny z rzeczywistym stanem zainwestowania terenu, respektuje uwarunkowania przyrodnicze oraz w pełni respektuje obowiązujące przepisy prawne. Rozwiązania zaproponowane w niniejszym projekcie planu nie dotyczą obszarów cennych przyrodniczo, a także w sposób najbardziej optymalny zapewniają one możliwość rozwoju terenu przy kontynuacji istniejących funkcji i ograniczeniu nadmiernej intensyfikacji zabudowy. Proponowany plan respektuje uwarunkowania przyrodnicze oraz obowiązujące przepisy prawne.

8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik – etap 2. W projekcie tym wprowadzono następujące rozwiązania eliminujące lub ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko, zgodnie z obowiązującymi przepisami:

1) w celu ochrony wód podziemnych i powierzchniowych zakłada się:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, urządzeń umożliwiających pobór wód podziemnych na terenach **RM** i **R** oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na terenach: **1P/U** oraz **2P/U**;
- ochronę wód zgodnie z przepisami o ochronie środowiska;
- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi;

2) w celu ochrony powietrza i powierzchni ziemi ustala się:

- zakaz stosowania w nowo budowanych budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwa stałe;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub oddziaływać na środowisko z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, urządzeń umożliwiających pobór wód podziemnych na terenach **RM** i **R** oraz

przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na terenach: **1P/U** oraz **2P/U**;

- ochronę powierzchni ziemi, powietrza zgodnie z przepisami o ochronie środowiska;
- dopuszczenie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem wolnostojących urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW oraz biogazowni i elektrowni wiatrowych;
- w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych, stosowanie ograniczeń lub zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi;

3) w zakresie ochrony przed hałasem ustala się:

- nakaz zachowania określonych przepisami odrębnymi dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:

a) **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN, 18MN, 19MN, 20MN, 21MN, 22MN, 23MN, 24MN, 25MN, 26MN, 27MN, 28MN, 29MN, 30MN, 31MN, 32MN, 33MN, 34MN** – jak dla terenów mieszkaniowych jednorodzinnych,

b) **MN/U** – jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,

c) **1RM, 2RM** – jak dla terenów zabudowy zagrodowej,

d) w przypadku lokalizacji na terenie **U**:

- obiektów zamieszkania zbiorowego jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego,
- zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, - domów opieki społecznej jak dla terenów domów opieki społecznej.

4) dla poprawy bilansu i ochrony obszarów zielonych i bioróżnorodności ustala się:

- minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego nie mniejszy niż: 70% na terenach: **1ZP, 2ZP,** 60% działki budowlanej na terenach: **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 23MN, 24MN, 26MN, 27MN, 28MN, 29MN, 30MN, 33MN, 34MN,** 50% działki budowlanej na terenach: **8MN, 9MN, 10MN, 17MN, 18MN, 19MN, 22MN, 31MN, 32MN,** 40% działki budowlanej na terenach: **6MN, 7MN, 20MN, 21MN, 25MN,** 30% działki budowlanej na terenach: **MN/U**, **U,** 20% na terenie **1Uo**, 15% udział powierzchni terenu biologicznie czynnego na terenach: **1P/U** i **2P/U,** 5% udział powierzchni terenu biologicznie czynnego działki budowlanej na terenach: **1E, 2E, K**;
- zakaz lokalizacji budynków na terenach: **1R, 2R, 3R, 4R, 5R, 6R, 1ZP, 2ZP, 1WS, 2WS, KD-L, 1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW, 9KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13KDW, 14KDW, 15KDW, 16KDW, 17KDW, 18KDW, 19KDW, 20KDW, 21KDW, 22KDW;**

5) w zakresie gospodarki odpadami przewiduje się:

- zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi;

6) w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej nie podejmuje się ustaleń.

9. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Określenie skutków powstałych w wyniku realizacji planu miejscowego jest trudne ze względu na charakter dokumentu – projekt planu, ustalając szczegółowy sposób zagospodarowania, nie wprowadza żadnych norm czasowych terminu realizacji ani nie ustala szczegółowych rozwiązań dotyczących inwestycji budowlanych. Ponadto, mimo szeregu ustaleń minimalizujących negatywne oddziaływanie na środowisko i prawidłowym określeniu planowanych funkcji w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych oraz najbliższego sąsiedztwa planu, zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, które są trudne do określenia i zminimalizowania w ustaleniach planu (np. pożar, eksplozja lub wyciek paliwa w trakcie transportu, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodociągowej czy też umyślne łamanie prawa przez użytkowników terenu).

Analiza skutków realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie przede wszystkim możliwa po etapie realizacji obiektów kubaturowych.

Za monitoring jakości środowiska przyrodniczego w całym województwie wielkopolskim odpowiedzialny jest Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu, natomiast za monitoring państwowy odpowiada Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. W ramach monitoringu środowiska prowadzony jest monitoring jakości: powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, hałasu i wibracji, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb. Do instytucji, które wspomagają monitoring stanu środowiska przyrodniczego oraz mogą wyeliminować niekorzystne oddziaływania na obszarze objętym projektem planu na terenie powiatu poznańskiego są m.in.: Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Poznaniu czy Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego. Istotną rolę w kontroli realizacji postanowień projektowanego dokumentu ma Urząd Miasta i Gminy Kórnik oraz wydzielone do tego celu referaty.

Corocznie zaleca się analizę i ocenę stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu

środowiska oraz innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji, które umożliwiłyby dostosowanie potrzeb monitoringu do lokalnych uwarunkowań i ewentualnych problemów. Analiza i ocena poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska musi odnosić się do obszaru objętego projektem planu.

Za szczególnie istotny uważa się coroczny monitoring jakości wód i powietrza, a także zaleca się kontrolę i ocenę zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z art. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 20221 r. poz. 1297) oraz prowadzenie kontroli prawidłowości złożonych przez właścicieli nieruchomości „deklaracji śmieciowych". Z uwagi na brak kanalizacji na terenie planu, niezwykle ważna jest również kontrola częstotliwości opróżniania zbiorników bezodpływowych, a w przypadku przydomowych oczyszczalni ścieków kontrolę częstotliwości i sposobu pozbywania się osadów ściekowych,

Wszystkie wyżej wymienione działania i instytucje pozwolą na ocenę skutków realizacji planowanego zagospodarowania oraz umożliwią szybką reakcję na ewentualne negatywne zjawiska zachodzące w środowisku przyrodniczym.

10. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO PROJEKTU PLANU

Dokumentowany teren znajduje się w odległości stu kilkudziesięciu kilometrów od najbliższej granicy z Republiką Federalną Niemiec. Z uwagi na tak znaczną odległość od granic innych państw, a także charakter planowanych inwestycji nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń planu w rozumieniu Konwencji z Espoo z 25 lutego 1991 roku. Ponadto, zaproponowane w planie rozwiązania przestrzenno-funkcjonalne wykluczają również możliwość występowania konfliktów, związanych z zagospodarowaniem obszaru gminy a terenami gmin sąsiednich.

11. OKREŚLENIE SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA, KTÓRE MOGĄ WYNIKAĆ Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA

Zmiany, jakie wystąpią w środowisku będą obejmować wszystkie jego komponenty, to jest: warunki gruntowe, wodne, szatę roślinną, powietrze, a także krajobraz. Wielkości i rodzaj przyszłych zmian będą efektem zależnym od charakteru wprowadzanych inwestycji, a także wrażliwości i odporności środowiska na degradację. Realizacja postanowień dokumentu, jakim jest plan zagospodarowania przestrzennego następuje na skutek

wykonania projektu budowlanego stanowiącego podstawę wydania pozwolenia na budowę. Analiza realizacji postanowień dokumentu może odbywać się wyłącznie w powiązaniu z realizacją zamierzenia inwestycyjnego (w całości lub etapami). Dlatego też jednoznaczna ocena oddziaływania planu na środowisko przyrodnicze jest trudnym zadaniem.

Skutki dla środowiska wynikające z realizacji ustaleń planu mogą być spowodowane przede wszystkim poprzez wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wytwarzaniem odpadów, wprowadzaniem ścieków do wód lub do ziemi, zanieczyszczeniem gleby lub ziemi, emitowaniem hałasu, oraz ryzykiem wystąpienia awarii. Biorąc pod uwagę ustalenia planu, zasięg i skalę projektowanej zabudowy, należy spodziewać się istotnych zmian, związanych z zabudową jeszcze niezagospodarowanych przestrzeni.

11.1 OKREŚLENIE SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA, KTÓRE MOGĄ WYNIKAĆ Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA i UŻYTKOWANIA

Realizacja ustaleń projektu planu nie powinna nieść za sobą zagrożenia dla środowiska oraz wpływać negatywnie na warunki życia i zdrowia ludzi. Oddziaływanie na tereny sąsiednie również nie będzie znaczące.

Istotnym warunkiem dla zachowania prawidłowego funkcjonowania środowiska jest zastosowanie się do zasad ochrony i kształtowania środowiska oraz zasad obsługi terenu infrastrukturą techniczną, zwłaszcza z zakresu zaopatrzenia w wodę, odprowadzenia ścieków, zagospodarowania odpadów, a także utrzymanie określonej w planie powierzchni terenu biologicznie czynnej. Powierzchnie zieleni są szczególnie ważne dla utrzymania zdolności retencyjnej terenu. Ponadto, wszelkie jakościowe zmiany środowiska monitorowane są zapisami odrębnych aktów prawa, które respektowane są zapisami ustaleń planu miejscowego.

Analiza skutków realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie możliwa przede wszystkim po etapie realizacji obiektów kubaturowych. Zapisy projektu planu dopuszczają lokalizację na przedmiotowym terenie obiektów o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkalno-usługowej, zagrodowej oraz usługowej. Dodatkowo usankcjonowano istniejące tereny usług oświaty, a także tereny obiektów produkcyjnych i usług sportu i rekreacji.

Mimo szeregu ustaleń minimalizujących negatywne oddziaływanie na środowisko i określeniu planowanej funkcji w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych oraz najbliższego sąsiedztwa planu, zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, które są trudne do określenia i zminimalizowania w ustaleniach planu (np. pożar, eksplozja lub wyciek paliwa w trakcie transportu, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodnej czy też umyślne łamanie prawa przez użytkowników terenu).

11.2 OKREŚLENIE SKUTKÓW DLA ISTNIEJĄCYCH FORM OCHRONY PRZYRODY

Na analizowanym terenie nie występują drzewa o cechach pomnikowych, nie zidentyfikowano również obszarów i obiektów, które stanowiłyby formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Jednakże, najbliższe obszary prawnie chroniony znajdują się około 700 metrów od obszaru planu i są to obszary Natura 2000: Ostoja Rogalińska o symbolu PLB300017 oraz Rogalińska Dolina Warty o symbolu PLH300012 oraz Rogaliński Park Krajobrazowy.

Według standardowego arkusza danych obszaru Natura 2000 PLB300017 Ostoja Rogalińska, negatywnym oddziaływaniem o największej wadze jest rozproszona zabudowa - nadmierna penetracja siedlisk, związana z bliskim sąsiedztwem zabudowań mieszkalnych. Inne zagrożenia to zmniejszenie płodności/depresja genetyczna (inbredowa) u zwierząt, turystyka piesza, jazda konna i jazda na pojazdach niezmotoryzowanych, stosowanie nawozów sztucznych, zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, zanieczyszczenia powietrza, infrastruktura sportowa i rekreacyjna, sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, wędkarstwo i międzygatunkowe interakcje wśród roślin.

Według standardowego arkusza danych wspomnianego obszaru Natura 2000 PLH300012 Rogalińska Dolina Warty, negatywnym oddziaływaniem o największej wadze jest modyfikowanie funkcjonowania wód oraz uprawa, w tym zwiększanie obszarów rolnych. Inne zagrożenia to biotyczne i abiotyczne procesy naturalne związane z wysychaniem, obce gatunki inwazyjne, zabudowa rozproszona, tereny zurbanizowane, tereny zamieszkane, tereny przemysłowe, tereny handlowe, zamulenie, stosowanie nawozów sztucznych, zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, zmiana sposobu uprawy, wędkarstwo i międzygatunkowe interakcje wśród roślin.

Wyżej wymienione zagrożenia dotyczą przede wszystkim działań w obszarze Natura 2000, ale mogą być pośrednio związane również z zagospodarowaniem terenów sąsiednich. W związku z powyższym, na terenach Natura 2000, w ich najbliższym sąsiedztwie, a także na innych obszarach bezpośrednio związanych z przedmiotem ochrony Natura 2000 należy zapewnić taki sposób użytkowania terenu, aby zapobiec wszelkim negatywnym oddziaływaniom na środowisko naturalne, a w szczególności na ptaki, stanowiące największą wartość przyrodniczą obszaru. Najważniejszym priorytetem ochrony obszarów Natura 2000 powinno być pozostawienie w niezmienionej formie wszystkich terenów lęgowych oraz terenów żywicielskich gatunków prawnie chronionych.

Dla ochrony terenów Natura 2000 niezmiernie istotna jest realizacja spójnego rozwoju obszarów wiejskich, który jest możliwy poprzez tworzenie planów zagospodarowania

przestrzennego dla terenów decydujących o rozwoju gminy. Niezmiernie istotny jest fakt pokrycia planami miejscowymi, gwarantującymi ład przestrzenny, ale w kontekście ochrony obszarów Natura 2000 jeszcze ważniejszy jest rodzaj planowanego przeznaczenia na terenach położonych w bezpośrednim sąsiedztwie.

Bardzo korzystnym dla wyżej wymienionych form ochrony przyrody jest fakt, że procedowany plan miejscowy na zdecydowanej większości terenów niezainwestowanych wprowadza zakaz zabudowy i zachowanie dotychczasowego użytkowania. Zapisy planu miejscowego dotyczące terenów zainwestowanych lub wskazanych pod zabudowę w wydanych decyzjach o warunkach zabudowy i decyzjach o pozwoleniu na budowę w znacznym stopniu ograniczają dalszą intensyfikację zainwestowania. Brak planu miejscowego w żaden sposób nie zabezpieczałby obszarów Natura 2000, a na podstawie decyzji o warunkach zabudowy mogłyby powstać inwestycje generujące znaczne, negatywne skutki dla środowiska.

Ponadto, w projekcie planu ustala się zakaz stosowania w nowo budowanych budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwa stałe, co w znacznym stopniu wyeliminuje zagrożenie powstania zanieczyszczeń powietrza, które stanowią negatywne oddziaływanie, wymienione w standardowym arkuszu danych obszaru Natura 2000 PLB300017 Ostoja Rogalińska obszaru Natura 2000.

Rogaliński Park krajobrazowy stanowi również miejsce bytowania wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Największym bogactwem gatunkowym odznacza się w szczególności ptactwo wodno-błotne. Teren Rogalińskiego Parku Krajobrazowego obejmuje wyróżniające się krajobrazowo tereny o różnych typach ekosystemów. Park chroni również wartości historyczne z najbardziej znanym obiektem w jego granicach, jakim jest zespół pałacowo-parkowy w Rogalinie.

W obszarze Rogalińskiego Parku Krajobrazowego wyznaczono następujące cele szczególne ochrony:

- zachowanie kompleksu zbiorowisk roślinnych związanych funkcjonalnie z doliną rzeki Warty;
- zachowanie populacji rzadko występujących oraz zagrożonych wyginięciem gatunków roślin, zwierząt i grzybów występujących w dolinie Warty;
- zachowanie walorów biocenotycznych oraz bogactwa gatunkowego lasów porastających dno doliny Warty oraz stopniowa renaturalizacja obszarów leśnych zniekształconych przez nadmierny udział drzewostanów sosnowych;
- zachowanie zgrupowań okazałych dębów szypułkowych rosnących na obszarze doliny Warty;
- zachowanie obecnego charakteru koryta Warty oraz charakterystycznych elementów geomorfologii doliny, w szczególności - starorzeczy w różnych stadiach lądowienia;

- zachowanie urozmaiconego krajobrazu doliny Warty wraz z unikatowymi panoramami widokowymi;
- zachowanie elementów dziedzictwa kulturowego wraz z ich otoczeniem.

Ze względu na przedmiot ochrony, odległość dzielącą obiekt chroniony od obszaru opracowania, realizacja planu nie będzie stanowić przyczyny występowania znaczących negatywnych oddziaływań na przedmiot ochrony i integralność całego obszaru Parku. Wobec powyższego, nie wskazuje się konieczności wprowadzenia do projektu planu jakichkolwiek zapisów w tym zakresie.

Realizacja zapisów planu miejscowego nie wpłynie również na funkcjonalność i integralność rezerwatu „Krajkowo", utworzonego na podstawie Zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 lipca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody. Ma on powierzchnię 160,46 ha, a celem jego ochrony jest zachowanie krajobrazu starorzeczy Warty oraz krajobrazu zawierającego fragmenty starych drzewostanów i pojedyncze drzewa. Z uwagi na odległość obszaru sporządzanego planu miejscowego oraz przedmiot ochrony nie przewiduje się występowania znaczących negatywnych oddziaływań.

Realizacja zapisów projektu miejscowego planu nie wpłynie także na funkcjonalność i integralność rezerwatu przyrody „Czmoń". W § 7 Rozporządzenia Nr 1/07 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 10 stycznia 2007 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Czmoń wprowadza się ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych. W sąsiedztwie rezerwatu, w pasie o szerokości 200 m od granicy rezerwatu: 1) nie zmieniać kategorii użytkowania gruntu z wyjątkiem zmiany na las, 2) wyłączyć tereny spod zabudowy, 3) utrzymywać obecne stosunki wodne, gospodarując zasobami wodnymi na niezmienionym poziomie. 21 marca 2019 roku Rada Miejska w Śremie uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru "Tesiny", który wyłącza tereny rezerwatu oraz tereny z nim sąsiadujące spod zabudowy. Miejscowy plan jest aktem obowiązującym i został uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, co stanowi potwierdzenie, że ustalenia planu miejscowego eliminują wszelkie negatywne oddziaływania na teren rezerwatu.

Z uwagi na fakt, że procedowany plan miejscowy nie przewiduje żadnych zadań inwestycyjnych na terenie rezerwatu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie, a także na fakt obowiązywania planu zagospodarowania przestrzennego chroniącego szerokim buforem rezerwat „Czmoń" nie przewiduje się żadnego negatywnego oddziaływania projektu planu na zachowanie ekosystemu żyznych lasów liściastych z bogactwem siedlisk i różnorodnością biotyczną, które stanowią cel ochrony rezerwatu „Czmoń".

Obszar chronionego krajobrazu w gminie Kórnik został utworzony na mocy uchwały nr I/1/1993 Rady Miasta i Gminy w Kórniku z dnia 26 stycznia 1993r. i obejmuje powierzchnię około 7200 ha. Obszar chroniony wyznaczono w celu zapewnienia: ochrony wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach, ochrony wielu gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz cennych przyrodniczo siedlisk, ochrony korytarza ekologicznego w rynnie Jezior Kórnickich, a także ochrony obszarów wartościowych ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszary Natura 2000, a także nie będzie stanowić zagrożenia dla gatunków roślin, zwierząt i siedlisk, dla których ochrony zostały one powołane. Realizacja przedsięwzięć wskazanym w projekcie miejscowego planu nie wpłynie na funkcjonalność i integralność obszarów chronionych.

11.3 OKREŚLENIE SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

Realizacja ustaleń planu może skutkować szeregiem oddziaływań o charakterze bezpośrednim i pośrednim. Oddziaływania te, a także zmiany w środowisku powstałe w wyniku tych oddziaływań mogą być krótkoterminowe, długoterminowe, wtórne i skumulowane. Poniżej została dokonana analiza skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska:

w zakresie powietrza atmosferycznego:

W fazie budowy nowych obiektów należy spodziewać się okresowych emisji pyłów i gazów, związanych z pracami budowlanymi i konstrukcyjno-montażowymi (wykopy, wzmożony ruch pojazdów, szczególnie ciężarowych, prace spawalnicze). Będzie to jednak oddziaływanie krótkotrwałe, którego zasięg powinien ograniczyć się jedynie do terenu budowy i które powinno ustać po zakończeniu prowadzenia prac budowlanych. Po skończeniu inwestycji nastąpi nieznaczny wzrost lokalnej emisji spalin ze źródeł mobilnych, wynikających z dojazdów do nowej zabudowy.

Przy zagospodarowaniu terenu, należy zadbać o zachowanie jak największej powierzchni biologicznie czynnej, porośniętej zielenią wysoką. Będzie to sprzyjać utrzymaniu lepszej jakości powietrza ze względu na redukcję dwutlenku węgla i minimalizację przemieszczania się zanieczyszczeń pyłowych.

Ze względu na charakter inwestycji dopuszczonych do realizacji na terenie planu nie przewiduje się znaczącego wzrostu zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. Lokalizacja nowej zabudowy wiązać się będzie z powstaniem źródeł emisji zanieczyszczeń

gazowych i pyłowych, obejmujących instalacje grzewcze, z których emitowane są zanieczyszczenia powstające na skutek spalania paliw (SO_2, NO_2, CO, CO_2, pyły).

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na pogorszenie jakości powietrza, niskoemisyjność będzie gwarantowana przez uwzględnienie zapisów uchwały antysmogowej, do której literalnie odnoszą się ustalenia planu miejscowego oraz wprowadzenie zakazu stosowania w nowo budowanych budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwa stałe.

Stosowanie mniej emisyjnych źródeł ciepła nie doprowadzi do degradacji środowiska naturalnego, gdyż nie będą przekroczone standardy jakości środowiska określone w przepisach odrębnych, a przewidywany wzrost emisji zanieczyszczeń nie będzie znaczący.

Ponadto wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowym terenie będzie wywierać emisja spalin z pojazdów dojeżdżających do nowopowstałych obiektów. Oddziaływanie na powietrze będzie miało charakter bezpośredni, długoterminowy i zmienny w ciągu doby w przypadku ruchu komunikacyjnego, natomiast w odniesieniu do emisji z urządzeń grzewczych – charakter sezonowy.

w zakresie wód gruntowych, powierzchniowych i podziemnych

Zakłada się, że realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje pogorszenia czystości wód na przedmiotowym obszarze. Na obszarze analizowanego projektu planu nie występuje kanalizacja sanitarna, ale w 2011 roku przez Aquanet S.A. została sporządzona Koncepcja rozwiązania gospodarki ściekowej na terenie gminy Kórnik w zakresie miejscowości: Czmoniec, Czmoń, Trzykolne Młyny, Radzewo, Dworzyska, Konarskie, Czołowo, Dębiec, Kromolice, Pierzchno, Runowo, Dachowa, Robakowo Os., Robakowo wieś, Żerniki, Gądki (miejscowości nieuwzględnione w ramach budowy kanalizacji sanitarnej Aglomeracji Kórnickiej), która przewiduje skanalizowanie terenu. W związku z dynamicznym rozwojem zabudowy w Radzewie należy spodziewać się, że kanalizacja sanitarna zostanie doprowadzona do obecnie zainwestowanych działek jak i do dotychczas niezainwestowanych działek. Do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej na terenie planu będą mogły być lokalizowane zbiorniki bezodpływowe lub przydomowe oczyszczalnie ścieków, co jest zgodne z przepisami odrębnymi. W celu zagwarantowania właściwej gospodarki ściekowej, niezbędne jest przeprowadzanie kontroli częstotliwości opróżniania zbiorników bezodpływowych, a w przypadku przydomowych oczyszczalni ścieków kontrolę częstotliwości i sposobu pozbywania się osadów ściekowych.

W związku z powyższym, realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje pogorszenia czystości wód na przedmiotowym obszarze, a także nie spowoduje nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967).

W zapisach planu ustala się ochronę wód zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnej oraz poprowadzenie infrastruktury sieciowej, może spowodować obniżenie poziomu wód. W związku z powyższym miejscowo można spodziewać się wpływu na lokalne stosunki wodne, pozostające bez wpływu na jakość wód.

Czynnikiem wpływającym negatywnie na bilans wód podziemnych będzie uszczelnienie gruntu poprzez zabudowę oraz towarzyszące jej powierzchnie utwardzone, co spowoduje ograniczenie infiltracji i ograniczenie spływu wód. Z tego względu należy dążyć do zwiększania retencji wody tj. zwiększenie ilości lub wydłużenie czasu przebywania wody w krajobrazie. Inwestycje zwiększające retencję sprawiają, że woda opadowa nie jest od razu odprowadzana do kanalizacji. Należą do nich różnego rodzaju stawy, oczka wodne, zielone dachy i ściany oraz zbieranie deszczówki na cele gospodarcze, np. do podlewania roślin. Bardzo ważne dla retencji wody jest także zachowanie nawierzchni przepuszczalnych, przez które woda przesiąka do podłoża. Stabilizująco na poziom wód gruntowych wpłynie określony w planie wskaźnik dotyczący powierzchni terenu biologicznie czynnego na każdej działce budowlanej oraz projektowane tereny zieleni.

w zakresie powierzchni ziemi, gleb:

W wyniku realizacji nowej zabudowy nastąpi naruszenie powierzchni ziemi oraz jej uszczelnienie. Wszelkie przekształcenia prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania wiążą się z niewielkim zniszczeniem powierzchni ziemi i gleb. W planie nie przewiduje się znacznych zmian rzeźby, z wyjątkiem spowodowanych wykopami pod fundamenty budynków oraz realizację kondygnacji podziemnej. Z tego powodu ważny jest wymóg minimalnej powierzchni terenu biologicznie czynnego, który zminimalizuje negatywny wpływ na pedosferę i zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu i zbliżonym do naturalnego podłożu gruntowym.

Realizacja ustaleń projektu planu nie doprowadzi do znaczących przekształceń funkcjonalno-przestrzennych omawianego obszaru, z uwagi na to, iż dopuszcza się wyłącznie możliwość lokalizacji zabudowy o niskiej intensywności i na stosunkowo niewielkich obszarach. W przypadku lokalizacji nowych budynków oddziaływanie na powierzchnię ziemi będzie miało charakter długoterminowy i związane będzie z ich posadowieniem oraz ewentualnym utwardzeniem terenu wokół obiektów oraz budową dróg wewnętrznych. Lokalizacja nowych inwestycji spowoduje uszczelnienie fragmentów powierzchni terenu obecnie biologicznie czynnego oraz usunięcie wierzchniej warstwy gleby. Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia planu ograniczające maksymalne powierzchnie zabudowy (wskaźnik intensywności zabudowy) oraz nakazujące zachowanie udziału

powierzchni biologicznie czynnej powierzchni działki budowlanej. Zaleca się w miarę możliwości zastosowanie nawierzchni miejsc parkingowych z elementów ażurowych, w formie nawierzchni trawiastej lub innych nawierzchni przepuszczających wodę w celu ograniczenia do minimum uszczelnienie terenu.

W granicach obszaru objętego projektem planu występują grunty rolne chronione III klasy bonitacyjnej, zatem wystąpi konieczność uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze w celu zachowania zgodności ustaleń projektu planu z zapisami studium. Powierzchnia terenów wskazanych do objecia wnioskiem do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wynosi około 3,1 ha.

w zakresie komfortu akustycznego:

Wprowadzane przez projekt planu zagospodarowanie nie powinno generować hałasu przekraczającego dopuszczalne standardy akustyczne, stwarzając uciążliwości dla sąsiednich i zlokalizowanych na terenie planu terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej i terenów oświaty. Jedynie podczas prac związanych z nowo wprowadzaną zabudową na analizowanym obszarze może zwiększyć się obecny poziom hałasu, a także pojawić się odczuwanie wibracji i drgań. Zmiany te będą miały jednak charakter tymczasowy.

Ponadto, tereny wymagające spełnienia standardów akustycznych położone w obrębie projektu planu będą musiały mieć zapewniony komfort akustyczny, zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi.

w zakresie klimatu:

Realizacja ustaleń planu wprowadza zmiany w obrębie niewielkiej powierzchni, także trudno tu stwierdzić konkretne zmiany klimatu w ujęciu globalnym i regionalnym. Należy spodziewać się, że emisja ciepła do atmosfery na skutek realizacji projektowanych inwestycji będzie znikoma, a zatem nie spowoduje zmian klimatu.

Jednakże, negatywne oddziaływania wynikające z antropopresji mogą się pojawić w ujęciu lokalnym. Do najważniejszych czynników, które wpływają na kształtowanie lokalnych warunków klimatycznych, należą: powierzchnie utwardzone i zabudowane, ubytek powierzchni biologicznie czynnych, w tym zadrzewionych oraz zwiększanie emisji ze źródeł mobilnych i stacjonarnych. Powierzchnie utwardzone charakteryzują się większą dobową amplitudą temperatur oraz mniejszą wilgotnością, zatem wraz ze wzrostem powierzchni utwardzonych w obrębie niektórych terenów objętych projektem planu lokalnie wystąpią większe dobowe wahania temperatury oraz spadek wilgotności powietrza. Realizacja

zabudowy utrudnia również przemieszczanie się mas powietrza. Zmiany te będą miały charakter miejscowy.

W projekcie planu wprowadzono zapisy określające minimalny procentowy udział powierzchni terenu biologicznie czynnego na każdej działce budowlanej, w celu zapewnienia równowagi dla lokalnego mikroklimatu. Nasadzenia roślinności towarzyszącej zabudowie będą miały duże znaczenie przy oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu.

Projekt planu spełnia wyznaczony w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030" cel odnoszący się do zwiększania obszarów zieleni i wodnych, korytarzy wentylacyjnych oraz dopuszczalnego, preferowanego sposobu ogrzewania budynków. Zapisy dotyczące minimalnej powierzchni biologicznej czynnej na poszczególnych terenach, zapewnienie terenów wolnych od zabudowy, a także ustalenia planu w zakresie ogrzewania budynków przyczyni się do ograniczenia negatywnego wpływu realizacji planu miejscowego na klimat.

w zakresie krajobrazu przyrodniczego, różnorodności biologicznej, zasobów naturalnych, ludzi, roślin i zwierząt:

Obszar opracowania, ze względu na swoje antropogeniczne zagospodarowanie charakteryzuje się umiarkowaną różnorodnością biologiczną. Na terenie objętym opracowaniem nie zidentyfikowano gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową. Projekt plan dopuszcza realizację zabudowy o funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej i usługowej na terenach obecnie niezainwestowanych, co zmieni krajobraz analizowanego miejsca w sposób znaczący. Obecnie otwarta przestrzeń zostanie częściowo zabudowana, poprzez realizację obiektów mieszkalnych, usługowych i dróg, zatem wzrośnie powierzchnia terenów utwardzonych. Jednakże, ciekawy układ urbanistyczny, wysoka jakość architektury i dobór materiałów budowlanych wysokiej jakości, znaczny udział powierzchni biologicznie czynnych w powierzchniach nowo wydzielonych działek budowlanych oraz dobór bardziej wartościowych roślin przyczyni się do korzystnego wyglądu tego miejsca.

Ustalenia planu dotyczące wysokości zabudowy oraz geometrii dachów nawiązują do obiektów istniejących, co pozwoli na kształtowanie zabudowy o spójnych parametrach i charakterze. Zgodnie z Europejską Konwencją Krajobrazową, sporządzoną we Florencji w 2000 roku, projekt planu kształtuje krajobraz w sposób zmierzający do zachowania form i gabarytów istniejących budynków przy budowie nowych obiektów.

Negatywne i trwałe oddziaływania na szatę roślinną, wynikające z realizacji ustaleń projektu, związane będą głównie z koniecznością usunięcia istniejącej zieleni, zarówno drzew, krzewów, jak i zieleni niskiej, z powierzchni przeznaczonych bezpośrednio pod

lokalizację budynków, dróg oraz infrastruktury towarzyszącej, takiej jak: dojścia, dojazdy, miejsca postojowe.

Ustalenia planu dotyczące maksymalnej powierzchni zabudowy oraz minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego ograniczą możliwość wprowadzania zabudowy i zagwarantuje utrzymanie funkcji biologicznych na znacznych powierzchniach terenu.

Należy też podkreślić, że procesy inwestycyjne będą prowadzone na terenach antropogenicznie przekształconych lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie, a realizacja nowego zainwestowania zgodnie z ustaleniami projektu planu stanowić będzie kontynuację już rozpoczętego procesu inwestycyjnego, realizowanego na podstawie uprzednio wydanych decyzji o warunkach zabudowy.

Oddziaływania na świat zwierzęcy, analogicznie do wpływu na szatę roślinną, związane będą przede wszystkim ze zmniejszeniem powierzchni biologicznie czynnej i usunięciem części obecnie występującej roślinności na terenach przeznaczonych pod zabudowę co skutkuje likwidacją niektórych dotychczasowych miejsc żerowania i bytowania zwierząt. Czasowy oraz ograniczony przestrzennie niekorzystny wpływ na zwierzęta wystąpi także na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia intensywnych prac budowlanych z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu przez silniki pracujących maszyn oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części terenu (tymczasowe drogi dojazdowe), co skutkować będzie czasowym wycofywaniem się z tych terenów poszczególnych gatunków zwierząt.

Realizacja ustaleń mpzp na terenach obecnie niezainwestowanych, najprawdopodobniej przyczyni się do zawężenia puli gatunkowej, zarówno roślinności, jak i zwierząt, dla których obecne tereny nieużytkowane bądź istniejące nasadzenia zieleni stanowią miejsce żerowania i bytowania. Wraz z postępującym zainwestowaniem terenu nastąpi stopniowe przekształcenie istniejących seminaturalnych siedlisk w typowe siedliska antropogeniczne.

W zakresie oddziaływania ustaleń planu na ludzi, niewątpliwie najważniejsze będzie negatywne oddziaływanie wynikające ze wzrostu intensywności zainwestowania analizowanego obszaru, a także okresowy wzrost hałasu i zapylenia na skutek prowadzonych inwestycji.

Z uwagi na niewystępowanie w granicach analizowanego obszaru udokumentowanych i zarejestrowanych złóż kopalin, zbiorników wód podziemnych (GZWP), nie przewiduje się wystąpienia negatywnych oddziaływań na powyższe zasoby naturalne na skutek realizacji ustaleń projektu mpzp. Plan zachowuje również tereny leśne, dlatego w żaden sposób nie wpłynie na zasoby gruntów leśnych.

w zakresie zabytków i dóbr materialnych:

W obrębie projektu planu nie się zewidencjonowane stanowiska archeologiczne, ani inne obiekty zabytkowe. Uchwalenie planu nie będzie powodować zatem żadnych skutków na wyżej wymienione obiekty.

Uchwalenie planu nie będzie powodować znaczących skutków na inne dobra materialne, znajdujące się w obrębie planu. Zamierzenia planistyczne związane są z kontynuacją istniejącej funkcji mieszkaniowej, zagrodowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów lub zabudowy usługowej, a także wprowadzają możliwość lokalizacji zabudowy usługowej. W zależności od potrzeb inwestycyjnych, wpływ realizacji kolejnych inwestycji, wynikających z ustaleń mpzp, na istniejące dobra materialne może mieć miejsce wyłącznie na etapie prac budowlanych. Znaczny ruch pojazdów i maszyn budowlanych może spowodować uszkodzenie nawierzchni w obrębie istniejących na terenie planu dojazdów lub uszkodzenie istniejących sieci infrastruktury technicznej, Zdarzeniom tym można jednak zapobiec poprzez precyzyjną inwentaryzację terenu, odpowiednią organizację placu budowy oraz właściwy sposób prowadzenia prac budowlanych.

Ponadto, wszelkie istniejące obiekty na terenie planu mogą zostać zachowane zarówno w przypadku realizacji ustaleń planu jak i w przypadku zaniechania wprowadzania zmian.

III. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planu. Obowiązek jej opracowania wynika z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza obecnego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko.

Niniejsza prognoza dotyczy oddziaływania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik. Celem regulacji zawartych w projekcie planu było ustalenie przeznaczenia terenu oraz określenie sposobów zagospodarowania z uwzględnieniem zarówno polityki przestrzennej gminy jak i wymagań ochrony środowiska oraz ładu przestrzennego.

W projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo - etap I wyznaczono następujące tereny:

1) **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN, 14MN, 15MN, 16MN, 17MN, 18MN, 19MN, 20MN, 21MN, 22MN, 23MN, 24MN, 25MN, 26MN, 27MN, 28MN, 29MN, 30MN, 31MN, 32MN, 33MN, 34MN -** tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
2) **MN/U -** teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinne lub zabudowy usługowej;
3) **U -** teren zabudowy usługowej;
4) **1P/U, 2P/U -** teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów lub zabudowy usługowej;
5) **1RM, 2RM -** tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych;
6) **1E, 2E -** tereny infrastruktury technicznej - elektroenergetyki;
7) **K -** teren infrastruktury technicznej - kanalizacji;
8) **1R, 2R, 3R, 4R, 5R, 6R -** tereny rolnicze;
9) **1ZP, 2ZP -** tereny zieleni urządzonej;
10) **1WS, 2WS -** tereny wód powierzchniowych śródlądowych;
11) **KD-L -** teren drogi publicznej klasy lokalnej;
12) **1KDW, 2KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW, 9KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13KDW, 14KDW, 15KDW, 16KDW, 17KDW, 18KDW, 19KDW, 20KDW, 21KDW, 22KDW, 23KDW -** tereny dróg wewnętrznych.

W projekcie planu ustalono szczegółowe parametry zabudowy oraz proporcje terenów zainwestowanych do terenów biologicznie czynnych, dostosowano projektowane funkcje do istniejącego zagospodarowania na terenie planu oraz terenach sąsiednich, określono również szczegółowe zasady zaopatrzenia terenu w media.

Wprowadzone zapisy umożliwią harmonijne wprowadzanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej na dotychczas niezainwestowanych działkach, jednocześnie eliminując nadmierną intensyfikację zabudowy. Poprzez dopuszczenie realizacji tylko jednego budynku mieszkalnego na działce budowlanej wyeliminowane zostanie zagospodarowanie terenu, obniżające jakość życia obecnych mieszkańców terenu planu.

Z punktu widzenia oceny rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych za korzystne należy uznać ograniczenia związane z dalszym rozwojem istniejących terenów zabudowy zagrodowej w kontekście tak dużej liczby nowych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Plan umożliwia dalszy rozwój gospodarstw rolnych, jednakże wprowadza ograniczenia odnośnie dużych ferm hodowlanych, co jest korzystne z punktu widzenia walorów przyrodniczych terenu, jego obecnych mieszkańców. Korzystnym rozwiązaniem jest również stopniowe uruchamianie rezerw inwestycyjnych i wyznaczenie nowych obszarów

inwestycyjnych w sposób koncentryczny, przy istniejącej już zabudowie, co ułatwi realizację dróg i infrastruktury technicznej. Układ urbanistyczny i wytyczne odnośnie przyszłej zabudowy planu wraz z ustaleniami dotyczącymi ładu przestrzennego takimi jak: określenie maksymalnej wysokości zabudowy, stosowanie kątów dachów określonej geometrii oraz wprowadzenie obowiązujących linii zabudowy przyczynią się niewątpliwie do wykształcenia struktury osadniczej, zachowującej ład przestrzenny i dogodną komunikację wewnętrzną terenu. Poszerzenia istniejących dróg publicznych oraz projektowane drogi wewnętrzne poprawią powiązania komunikacyjne z układem drogowym gminy Kórnik, a w szerszym aspekcie również z drogami województwa wielkopolskiego. Zapisy projektu planu umożliwią harmonijne wprowadzanie zabudowy mieszkaniowej i usługowej na dotychczas niezainwestowanych działkach, nawiązujących swoją formą do istniejących budynków mieszkalnych. Plan, poprzez zapisy dotyczące dopuszczenia wyłącznie jednego budynku mieszkalnego na działce budowlanej oraz wytyczenie obowiązujących i nieprzekraczalnych linii zabudowy ogranicza nadmierną intensyfikację zabudowy. Ponadto, zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej uniemożliwią przenikanie zanieczyszczeń do gruntu. Zapisy dotyczące sposobu ogrzewania budynków zgodnego z „uchwałą antysmogową” oraz zakaz stosowania w nowo budowanych budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwa stałe będzie zapobiegać zanieczyszczeniu powietrza atmosferycznego.

Za korzystne dla mieszkańców Radzewa należy uznać również wyznaczenie terenów zieleni urządzonej oraz terenu usług sportu i rekreacji w centralnej części projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Poprzez wyznaczenie terenów usług wzdłuż głównych dróg spowoduje, że będą one łatwo dostępne i nie będą generować niepotrzebnego ruchu samochodowego w ramach osiedla budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Plan miejscowy umożliwia dokonanie szerokiej, wieloaspektowej analizy przestrzeni oraz szeregu uwarunkowań, tak, aby w sposób optymalny zdefiniować przyszłe zagospodarowanie. Plan miejscowy nie tylko wskazuje zasady kształtowania zabudowy czy definiuje obsługę komunikacyjną, ale przede wszystkim wskazuje sposób rozwoju w sposób kompleksowy. Prawo miejscowe wymoże również użytkowanie i inwestowanie na terenie, w sposób spełniający wszelkie wymogi dotyczące ochrony środowiska. Rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne zastosowane w projekcie planu odpowiadają założeniom Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kórnik, a także nie wprowadzają istotnego zagrożenia dla środowiska.

W procedurze planistycznej dotyczącej sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik znajdzie zastosowania ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych – w obrębie terenu znajdują się gleby o najwyższych klasach bonitacyjnych, które wskazane zostały do

zabudowy nierolniczej. Wprowadzone przez projekt planu zagospodarowanie terenu będzie wymagało zatem przeprowadzenia procedury przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Dokumentowany teren znajduje się w odległości stu kilkudziesięciu kilometrów od najbliższej granicy z Republiką Federalną Niemiec. Z uwagi na tak znaczną odległość od granic innych państw nie przewiduje sie transgranicznego oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń planu w rozumieniu Konwencji z Espoo z 25 lutego 1991 roku. Ponadto, zaproponowane w planie rozwiązania przestrzenno-funkcjonalne w kontekście istniejącego sąsiedztwa wyklucza również możliwość występowania konfliktów, związanych z zagospodarowaniem obszaru gminy a terenami gmin sąsiednich.

IV OŚWIADCZENIE AUTORKI PROGNOZY O SPEŁNIENIU WYMAGAŃ DLA SPORZĄDZAJĄCYCH PROGNOZY

Zgodnie z art. 74 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008 roku tekst jednolity Dz. U. z 2026 poz. 670 ze zm.) oświadczam, że ukończyłam studia pierwszego stopnia (inż. budownictwa) oraz jednolite studia magisterskie (gospodarka przestrzenna) i posiadam kilkunastoletnie doświadczenie w pracach przygotowujących prognozy oddziaływania na środowisko oraz brałam udział w przygotowaniu ponad stu prognoz oddziaływania na środowisko.
Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

M Głowacka

Budynek Ochotniczej Straży Pożarnej przy ul. Św. Mikołaja

Szkoła podstawowa przy ul. Dworzyskowej

Firma produkująca surówki przy ul. Św. Mikołaja

Tereny budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego Stara zabudowa mieszkaniowa w centrum wsi Radzewo

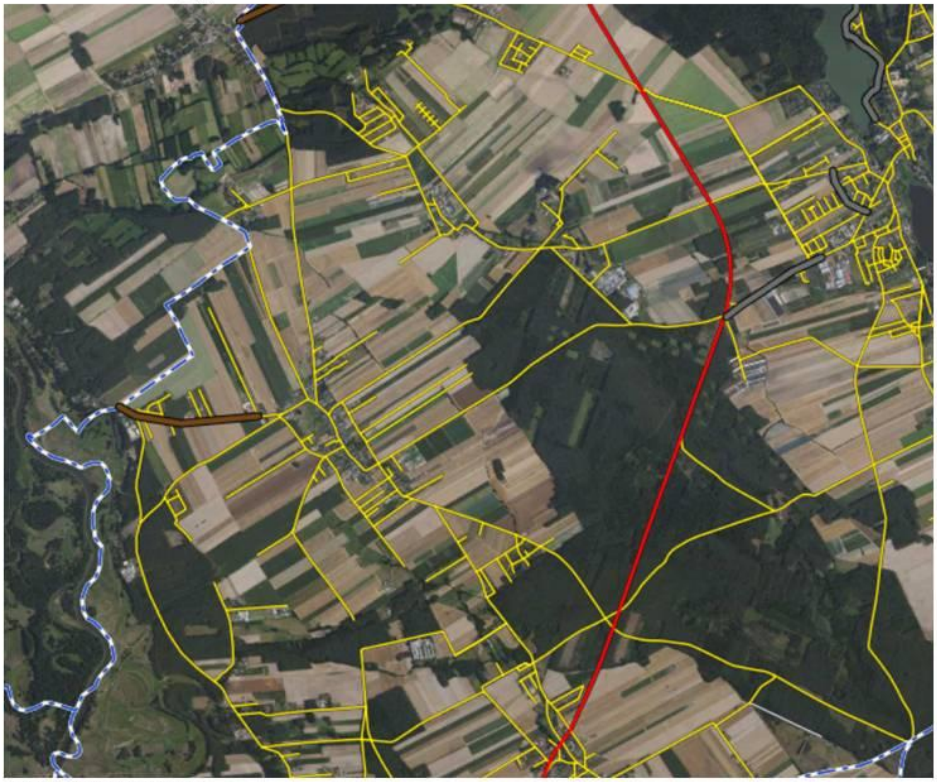

Nowa zabudowa mieszkaniowa przy ul. Wapiennej

Tereny rolnicze

Mapa lotnicza terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Radzewo, gmina Kórnik

www.kornik.e-mapa.net